

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

మాన్యమాన్య

శ్రీ రామేంద్ర
కుమార్ నెఱ

విజానగంట ప్రజ్ఞాధిర్ హైస్

విజానగంట, 4-1-435 ఆచ్చంక ప్రీట్
హైదరాబాద్ - 500 001

మహాత్మాగాంధీ నానం - శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావు

ప్రచురణ నెం	2350/2290 R
ప్రతులు	2000
తొలి ముద్రణ	జూన్, 1950 (నశినీకుమార్, మచిలిపట్టు)
మరికూర్చులు	విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హాస్
ఫిబ్రవరి '54, జూలై '54, జనవరి '56, ఫిబ్రవరి '58, సెప్టెంబర్ '59, ఆగస్టు '61, ఏప్రిల్ '62, డిసెంబరు '63, మార్చి '65, సెప్టెంబర్ '67, జూన్ '69, ఫిబ్రవరి '70, అక్టోబరు '73, నవంబరు '75, జూన్ '81, మార్చి '84, జూన్ '87, ఆగస్టు '88, మార్చి '91, జూలై '93, నవంబరు '94, జూన్ '99 (విరసం,) అక్టోబరు, 2001, జూలై, 2003	

26వ ముద్రణ జూలై, 2004

- © యెస్ వి రమణ (జూనియర్ శ్రీశ్రీ)
- © శ్రీ శ్రీ గురించి, లఘు వివరాలు - 2004, విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హాస్
తైటిల్ డిజైన్ . మా. గోథలే

వెల: రూ. 40-00

	ప్రతులకు విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హాస్, విజాన భవన్, అబిడ్స్, హైదరాబాద్-500 001 E-mail visalaandhraph@yahoo.com విశాలాంధ్ర బుక్ హాస్, (అబిడ్స్, సుల్తాన్బజార్), హైదరాబాద్, విజయవాడ, విశాఖపట్టు, గుంటూరు, తిరుపతి, హన్మకొండ, అనంతపురం, కాకినాడ

ముద్రణ: శ్రీ కచాంజలి ర్యాఫిక్స్, హైదరాబాద్

నీ కొట్ట*

లండన్ నగరంలో వెలువడుతన్న “విదేశాంగ్ర ప్రచరణల” నిమిత్తం నా “మహాప్రస్తావం” గీతాలను బైప్ రికార్డు చేసి, నా కంఠధ్వని ఉన్న Cassettes తో బాటు, నా సాంత దస్టారీలో అన్ని గీతాలనూ facsimile రూపంలో విడుదల చేసే సందర్భంలో ముందుమాటగా ఏదైనా చెప్పమని ప్రచరణకర్త ఫోదాలో మిత్రుడు డా॥ జి కృష్ణమూర్తి నన్నడిగారు. అప్పుడు చలంగారి యోగ్యతాపత్రాన్ని చదివేదానునుకున్నాను. “మీ అభిప్రాయాలే వినిపించా”లన్నారు మిత్రులు. “సరే!” అన్నాన్నేను.

ఈ ప్రచరణలో చలంగారి రచన లేకపోవడం ఒక లోపమని నేను భావించలేదు ఎక్కుడైనా దాని విశిష్టమైన విలువ దానికుండనే ఉంది అయితే అదే ముఖ్యమైనదని అనుకునేవాళ్ల కూడా ఉన్నారు. “ప్రగతి” వారపత్రికలో నేను నిర్వహించిన “ప్రజ” (ప్రశ్నలు, జవాబులు) అనే శిల్పికలో పెచ్చిరెడ్డి అనే యం.ని. విద్యార్థి, “యోగ్యతాపత్రం చదివితే మహాప్రస్తావం గీతాలు మరి చదువనక్కరలేదని నేనంచాను. దీనికి మీరేమంచారు?” అని ప్రశ్నించాడు అందుకు నా జవాబు, “మీరు సార్లక నామచేయుంచాను” అని!

చలంగారి చేత పనికట్టుకొని ప్రశంసించినవాడు జిల్సూత్రం రుక్కిసీనాధశాస్త్రి ఆ రోజుల్లో రుక్కాయి నాకు, అతని మాటల్లోనే, “అనధికార పద్ధిసీటీ అఫీసరు”గా పనిచేసేవాడు నా గీతాలన్నీ ఎక్కుడెక్కుడ అచ్చయినవి ఒకనోటు బుక్కులో రాసుకునేవాడు. చాలామటుకతని కవి కంఠస్తం ఒక మారతను మాయించికి పచ్చి, అప్పటికి అసంపూర్ణంగా ఉన్న “జగన్నాధుని రథచక్రాలు” చూశాడు. మహాప్రస్తావం గీతాలన్నీటిలోనూ ఏక బిగిని రాయనిది ఇదొక్కచే. “కవితా! ఓ కవితా!” వంటి సుదీర్ఘ గీతాన్ని కూడా ఒకే ఊపులో రాశాను. “వస్తున్నాయొస్తున్నాయ్”కి పేరణిగా “వెళిపోయాయ్ వెళిపోయాయ్” అంటూ జరుక్కు “అశ్వసాంతం” రాసి “భారతి”లో అచ్చువేయించాడు. దానితో నాకు తొందరపుట్టి “రథచక్రాలు” పూర్తిచేశాను. మరుచటి నెల “భారతి”లో అది వెలువడింది.

1940లలోనే “మహాప్రస్తావం” ప్రెనోపీ సిద్ధం చేశాను జనార్దనరావు మరణవార్త వినగానే ఈ పుస్తకం అతనికి అంకితం అనుకున్నాను. ఆరోజే (1938లో ఒకరోజు) “తలవంచుకు వెళిపోయావా నేస్తం” అంటూ అంకిత గీతం సిద్ధం చేశాను తర్వాత 1950 నాటికి గాని ఈ గ్రంథం ముద్రణ కాలేదు. “నానీ కుమార్” అనే మిత్రుడు చేసిన ధనసాపోయ్యంతో మొదటి ముద్రణ

* మహాప్రస్తావం గీతాల రచనా నేపథ్యం ప్రచరణ విశేషాలూ పారకులకు తెలియడం అవసరం అన్న భావంతో శీర్షి చేతిరాత లండన్ ప్రతి (1980) లోసి శీర్షి “నా మాట”ను ఈ సంకలనంలో చేరుస్తున్నాం. - ప్రచరణకర్తలు.

వెలగుచూసింది. అది నా నలభయోవిట నా మిత్రుడిచ్చిన కానుక. జేమ్స్ జూయిం
Ulysses కూడా అతని నలభయోవిట పారిస్‌లో అచ్చుయింది

ఆ తర్వాత “మహోప్స్థానం” ముద్రణలు విశాలాంధ్ర ప్రచురణల ద్వారా రమారమి ఇరవేసార్లు జరిగాయి అందుచేత ఇప్పుడు కొత్తగా ఈ లండన్ ముద్రణ యొందుకని నేనుకున్నాను దీనికి శ్రీ పురిపండా వారు చెప్పిన కారణం ఇది “మహోప్స్థానం ఈ శతాబ్దిలో తెలుగులో వచ్చిన ఏకైక మహోవ్యాపాక.” అయినికా ఇలా అన్నారు “నాకు తెలిసినంతమట్టుకు మరే భారతీయుభాషలోనూ ‘కవితాఇ కవితా!’ అంత గొప్పగీతం రాలే” దని. ఈ ప్రచురణకు మరోముఖ్యకారణం ఉంది ఇది నా సాంతస్థారీ. సాంతగొంతుక. కవితాప్రకాశనలో ఏ భాషలోనూ, ఎప్పుడూ, ఎక్కడా కనీ వినీ ఎరగని కొత్త పద్ధతి ఇది!

ఈక మారు గోరాశాస్త్రి నాతో, “శ్రీ! మవ్వేమిటన్నా అనుకో. నా ఉద్దేశం మాత్రం ఇది! ఈ నాడు ఇండియాలోని రచయితలందరికన్నా నేనే గొప్పవాణ్ణి” అన్నాడు. “నా ఉద్దేశం కూడా అదే!” అన్నాన్నేను.

“మహోప్స్థానం” గీతాలన్నీ 30లలో రాశాను (“నిజంగానే,” “గ్రించు రఘ్యా!” 41లో, “సీదలు” 47లో రాశాను) 30 మంచి 40 దాకా సాినిన దశాబ్దాన్ని చరిత్రకారులు Hungry Thirties అంటారు. అప్పుడే అమెరికాలో ప్రారంభమైన ఆర్థికమాంద్యం ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది (ఒక్క సామ్యవాద రఘ్యాలో తప్ప) ఆ దశాబ్దంలోనే రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి రిపోర్టలుగా స్పెయిన్ అంతర్యాధం సాగింది ఆడెన్, స్పెన్చిండర్, డేలాయిస్, డిలాన్ఫామస్, జార్జి బార్క్ర్ట మొదటిన వారు గొప్ప రచనలు చేసింది ఆ కాలంలోనే ఇండియన్ ప్రాగ్రిస్ట రైటర్స్ మానిషాస్టు అప్పుడే ఇంగ్లాండు నుంచి వెలువడింది ఇన్ని యిన్ని ప్రవాహాల మధ్య నా మహోప్స్థాన గీతాలు కూడా ప్రవహించాయి.

ఈ వాస్తవాలన్నింటికి నేను స్పృందించినా, ఇలాంటి రచనలను “సామాజిక వాస్తవికత” అంటారనీ, దీనికి వెనుక దనుగూగా “మార్క్యూజిం” అనే దార్శనికత ఒకటి ఉందనీ అపటికి నాకు తెలియదు ఇప్పుడ్కుసారి వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే, మహోప్స్థాన గీతాలలోని మార్క్యూస్టు స్వాత్మ, సామాజికస్వాత్మ యాద్వచ్ఛికాలు కావని స్పెష్టంగా తెలుస్తోంది

ఒకటి మాత్రం నిశ్చయం. 1933లో “నేను సైతం ప్రపంచాగ్నికి” ఇత్యాది గీతంతో ప్రారంధించి కడపారిగా గ్రాంథిక శైలికి, గణభద్ర చ్ఛందస్పులకీ గుడ్డబై కొట్టేశాను ఇదే గురజాడ అడుగుజాడ. అంతవరకు సుమారు వెయ్యేళ్లు అవ్యాహతంగా సాగుతూ వలిగిన క్లాసికల్ బండి దారి నుంచి గురజాడ తెలుగు కవిత్యానికి ఒక కొత్త మలుపు ఇచ్చాడు. రథాలూ, పల్లీలూ, గురబ్బచుల్లా వెళ్లేదారిని తప్పించి, మోటారూల్లా, రైలుబచుల్లా తిరిగే ఆధునిక యుగానికి తెలుగు కవిత్యాన్ని మల్లించాడు గురజాడ చూపించిన మలుపును నేను మహోప్స్థాన గీతాలతో మరింత వెడల్పుచేశాను

ఇది టెక్కిక్కు సంబంధించింది గ్రాంథికంలో రాసే వృత్తాలు రథాల్లాంటిపి. పల్లీల్లాంటిచి గురజాడ వాడుక భాషలో రాయమన్నాడు మాత్రా చ్ఛందస్పులను

వాడున్నాడు. నేనందుకే ఉత్సహంతో, ఉద్దేశంతో ఉద్యమించాను. ఇక విషయంలోకి వస్తే, అందమైన అబద్ధాలలోకన్నా, నిష్పరమైన నిజంలోనే మంచి కవిత్వం దర్శనీయమపుతుండని విశ్వసించాను దీనితో మహాప్రస్తావ గీతాలలో సామాజిక వాస్తవికతకు దర్శింపట్టడం జరిగింది

దీని తర్వాతి మెట్టు సామ్యవాద వాస్తవికత దీన్నింకా మనం అందుకో లేదు. అందుకోకుండా పెట్టుబడి దారీ గుంటునక్కలు పెద్ద పెద్ద కుటుంబ చేస్తున్నాయి అంధుకు మర్దత్తుగా సాహిత్యంలో క్లాసిస్‌జం నిలబడింది

Classicism గుంచి Herbert Read ఇలా అన్నాడు "Classicism, let it be said without further preface, represents for us now, and has always represented, the forces of oppression. Classicism is the intellectual counter part of political tyranny. It was so in the ancient world and in the medieval empires; it was renewed to express the dictatorships of the him Renaissance and has ever been the official creed of Capitalism."

క్లాసిస్‌జం బాటు బాణియ దురపూంకారం కూడా అభ్యర్థయ నిరోధకమైనదే దీనికి అంతర్జాతీయ దృక్ప్రథమే విరుగుదు "చినాలో రిక్వాలా, చెక్కదేశపు గని పని మనిషి" అంటూ నేనీ అంతర్జాతీయ తత్వాన్ని ఆప్యానించాను బిడుగు దేశాలవారు నాయిల్ల, నాదేశం అనుకుంటే అందులో అసమంజసం ఏమీలేదు కాని ఈ భావాలు మరీ ప్రకోపించి వెరితలలు వేస్తేనే ప్రమాదం. అప్పుడు నా యిల్ల, నాదేశం అంటే పారుగింటిని కొల్లగొట్టడమూ, ఇతరదేశాలను దోచుకోవడమూ జరుగుతాయి సునిఖితమైన అంతర్జాతీయ దృష్టితో ఈ దోహితిని దుయ్యబట్టి తిప్పికోట్టడం కంటే మరో మహాత్మరక్తవ్యం మంచి కవిత్వానికుండచోదని నేనంచాను

"మహాప్రస్తావం"లో నేను చేసిందంతా సామాజిక రుగ్మతను నిదానించడం మాత్రమే. "ఇదీ మన ప్రపంచం! ఇలా ఉన్నారు ఇచ్చటి ప్రజలు!" అన్నాన్నేను ఇది సరైన రోగ నిదానమే కాని ఇంతటితో ఆగిపోకూడదు. జబ్బులకు తగ్గి మందు వెదకాలి. వైపై పూతలతో ఈ జబ్బులు కుదరవు కావలిసింది ఇస్తుచికిత్స. దాన్నే "విషపం" అంటున్నాను.

"మహాప్రస్తావం"లో అభ్యర్థయ కవిత్వమూ, విషప బీచాలూ ఉన్నాయి విషపసాహిత్యం లేదు. "విషప సాహిత్యం" అంటే ఏమిటి? సామాన్య ప్రజానీకాన్ని విషపవాచరణ కుద్దుక్కల్సి చేసే విధంగా స్థాగేదే!

ఇదీ నామాట. ఇక నా లండన్ ప్రమాదం కర్త ఆయన కృష్ణమూర్తి గారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ,

ఉంచాను.

లండన్,

15-12-'80

కృ. స్వ.

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

యోగ్యతి ఏత్తం

ఇది మహాప్రస్తావం సంగతి కాదు. ఇదంతా చెలం గొడవ. ఇష్టంలేని వాట్చు యూ పేజీలు తిప్పేసి (దీంట్లో మీ సెక్స్‌ని ఉద్రేకించే సంగతులు ఏమీ లేపు) శ్రీ శ్రీ తల్లివంలో పడండి. పదండి ముందుకు అగాధంలోంచి బైలుదేరే నల్లని అలలు మొహనకొట్టి, ఉక్కిరి బిక్కిరై తుఫానుఫోరు చెపుల గింగురుమని నమ్మివ కాళ్ళకింది భూమి దొలుచుకుపోతో వుంచే, ఆ చెలమే నయమని వెనక్కి పరిగెత్త చూస్తారు.

తన రకవిత్యాన్నికి ముందుమాట ఖ్రాయమని శ్రీ శ్రీ అడిగితే, కవిత్యాన్ని తూచేరాళ్ళు తన దగ్గర లేవన్నాడు చెలం 'తూచవర్ష అనుభవించి, పలవరించ'మన్నాడు శ్రీ శ్రీ.

చెలం చూశాడు. మాటల్చాడు. కాని శ్రీ శ్రీని ఎరగడు. రుక్మిణీధశాస్త్రి ఒక ఉదయం వచ్చి---

"ఇదేమిటి, ఈ మూల త్రీల కోసం ఇట్లా మూలగుతున్నారు? శ్రీ శ్రీ పద్మాల వేగంతో ప్రపంచపు పాత దుమారమంతా వూడ్చుకుపోతోపుంచే!"

"హృదయాల మీది పెంకులు పగిలిపోతున్నాయి. బైట వినబడుతున్నాయి. ఇట్లారండి. రోడ్ముమీదికి" అన్నాడు.

అంతవరకు శ్రీ శ్రీ కవిత్యాన్ని ఎరక్కిపోవడం చెలంలో క్షమించతగిన విషయం కాదు. కాని చాలా వాటికి క్షమించాలి చెలాన్ని.

కవిత్యాన్ని, ముఖ్యంగా తెలుగు కవిత్వకన్యల్ని చూస్తే చెలానికి Impatience, అనుమానం. శబ్దసౌందర్యంతో తృప్తిపడి సంతోషించవలసిందే కాని, చెప్పేదానికి అర్థం వెతకడం అవివేకం అని. కాని నీరసపు కళాచతురులమల్లే అందాన్ని దూరంనించి చూసి సంతోషించి, విచారించి, తప్పకోడం చెలానికి చాతకాదు. తను చెప్పేదలచుకున్న సంగతి తనకే సృష్టింగా తెలినప్పుడు తన చాతగానితనాన్ని, అర్థ అస్పృష్టతనీ - చందన్సు చీరల వెనకా, అలంకారాల మధ్య, కరిసపదాల బుర్భాలలోనూ దాచి మోసగించాలని చూస్తాడు కవి - ముఖ్యంగా సహజ సౌందర్యం తక్కువైనప్పుడు! సులభంగా, సూటిగా చెప్పేసి, ఇంత ధ్యానానికి, ఘోషానికి, కార్యాలక్షీ, విజయాలక్షీ వ్యపది నివ్వరాదా అని చెలం కోర్కె. ఆ పని త్రీలూ చెయ్యరు, దేశవాయుకులూ చెయ్యరు, కవులూ చెయ్యరు- ఎంకి, శ్రీ శ్రీ తప్ప. కవిత్వంలోనూ, జీవితంలోనూ economy of words and thoughts లేకపోవడం దేశభక్తికన్న హీరమైన పాపం. అత్యలోకంలో దివొలా.

తనకీ, ప్రపంచానికి సామరస్యం కుదిరిందాకా కవి చేసే అంతర్, బహిర్ యుద్ధారావమే కవిత్వ మంటాడు చెలం. అందువల్లనే - దిక్కుల్ని, దేవుల్ని

అధికారుల్ని వూగించి ప్రశ్నించే శ్రీ పద్మలు అంత ఆభిమానం చేలానికి నెత్తురూ, కష్ణిత్తూ తడిపి కొత్త Tonic తయారుచేశాడు శ్రీ యా ప్పడ్ ప్రపంచానికి.

హృదయం ఎల్లా కంపిస్టే ఆ కంపనకి మాటల రూపాన్ని యివ్వడం అతనికి తెలుసు, మాటల్ని కట్టులూ, యాచెలూ, మంటలుగా మార్చటం అతనికి చేతనవును పద్మలు చదువుతోంటే, ఇచ్చి మాటలు కావు, ఆక్రమాలు కావు— ఉద్దేశాలు, బాధలు, యుద్ధాలు - అతని హృదయంలోంచి మన హృదయంలోకి directగా పంపిన ఉత్సాహాలు, నెత్తురు కాలవ అనిపిస్తుంది.

ఎందుకంటే---

క్రీష్ణశాస్త్రి తన బాధని అందరిలోనూ పలికిస్టే శ్రీ అందరి బాధనూ తనలో పలికిస్తాడు.

క్రీష్ణశాస్త్రి, బాధ ప్రపంచానికి బాధ. ప్రపంచపు బాధ అంతా శ్రీ శ్రీ బాధ

2

శ్రీ కవిత్యము, పాల్ రోబ్సన్ సంగీతమూ ఒకటే రకం అంటుంది సారిన్ ఆ రెంటికే హద్దులూ, ఆజ్ఞలూ లేవు అప్పుడుప్పుడు లక్ష్మాలనూ, రాగాలనూ మీరి చెవి కిర్మమనేట్టు ఇర్పర్చా అరుస్తారు. ఏమీ రసం లేకుండా flatగా ఎక్కడికో, ఏమీ చేతకాని వాళ్ళమల్లై జారిపోతారు. కాని ఆ అరుపుల్లో - చీకట్లో మొహలు, తోకలూ కనపడక వెతుక్కునే ప్రజల రోద, గాలిదెబ్బల కింద ఎగిరిపడే సముద్రపు తుపాను గర్జనం, మరఫిరంగుల మరణధ్వనం గింగురుమంచాయి కంఠం తగ్గించి వినపడకుండా తగ్గస్తాయిలో మూర్తిగారా, దిక్కులేని దీమల మూగవేదన, కాలికింద నలిగిన చీమల కాళ్ళువిరిగిన చప్పుడు, నీట్టులేక ఎందుతున్న గడ్డిపోవ అత్తారం వినిపింపచేస్తారు. బుద్దివున్న వాడెవుద్దూ అతనిది సంగీతమని కాని, ఇతనిది కవిత్యమని కాని వొప్పుకోడు; వొప్పుకోటమూ లేదు. ఎందుకంటే యా యద్దరి appeal బుద్ధిని, విషేఖాన్ని, కళానిబంధనల్ని మించిన ఏ అంతరాలానికో తగ్గులతుంది - ఆ అంతరాలం అనేది వున్నవాళ్ళకి. కీర్తి మర్మాదల్ని డిగ్గెలతో కొలుచుకుంటో అగచూట్లు పడి కులికే మనుషులకి ఆత్మ ఎన్నో మందపు ఇనుపపారల వెనక అణగి, చచ్చి, కొన్నాచిరితో ఆరిపోలేక మిఱుకు మిఱుకు మంటో పుంటుంది. అటువంటివాళ్ళకి ఉత్త అర్థంలేని న్యాసెమ్మగా తోస్తాయి శ్రీ పద్మలు. సాంత ఇల్లా, అడగారిన భార్య, ప్రతి సంపత్తిరం పై క్లాసులోని కెచ్చే కొదుకూ, bank-account, వ్యాప్తిపోని ఆవుతో తృప్తిపడే సంసారుల శాంత హృదయాల మీదనుంచి యాగితాల్లోనిక్కిదేశితాపోలు విశాఖపట్నం సముద్రంలో నల్లరూళ్ళమీద అలలు విఫలమైనట్లు దొర్లిపోతాయి. తాంబూలం వేసుకుంటో, పుస్తకాన్ని ముడిచిపెట్టి “దేనికోసం? ఎందుకు? ఏమిటి కావాలంటాడు? ఏమిటి ఈ వేదన పాపం?” అని కొంచెం ఆలోచిస్తారేమో!

ఇది సాధారణంగా కల్పైర్చు రీడర్సు సంగతి.

కపుల సంగతివేరు. ఉత్తమ కవిత్వం ఎప్పుడు ప్రచురితమవుతుందా ఆనియైన్ని నురించి, కవిని గురించి ప్రచారం మొదలు సారస్వత పోషకులతో ఉనితులతో ఎట్లాగో బిలాగు ఆ కొత్త కవిత్వాన్ని సంభాషణలోకి తీసుకునివచ్చి వచ్చే, కాల పరిస్థితులను బట్టి చప్పరించడమూ - తమ కావ్యాలనించో, ఇతర కావ్యాలనించో, సంగ్రహించబడిన దనడమూ - విఫ్లవకారణ మనడమూ - నిరీవ మనడమూ - కవిని గురించి చాలా righteous indignation తోనో, జూలిపడుతోనో, చాలా సానుభూతి, రయా పున్నట్లు ప్రస్తావించడమూ వీళ్ల ఒక్కిక్క

“శ్రీశ్రీ కవిత్వాన్ని గురించి మీ అభిప్రాయం చెప్పండి” అని కవిని అడిగారా, అతను “దానికేం చాలా బాధుంటుంది. ఓ బాగా ప్రాప్తాడు. నేను అతన్ని కూడా బాగా ఎరుగుదును నా అభిప్రాయం ఏమిటంటే -” అన్నాడా, అతను చాలా సన్మిహిత ప్రియమితుడున్నమాట కవికి చిరునస్తుతో శ్రీశ్రీ విషయమై మీ కళ్లలో కారం కొట్టి పోతున్నాడు. పొగడలతో మీ నోట్లో విషం కక్కిపోతున్నాడు జాగ్రత్త!

శ్రీశ్రీ కవిత్వానికి Motive springs చూపుతాడు ఆ మిత్రుడు. తప్పదు

“అకలిపాటు.. కటక దరిద్రుడు అతను - తిండిలేక వీధులు తిరిగాడు..పాపం” అంటో ప్రపంచపు సరిహద్దుల్లి వూగించాలని ప్రయత్నించే అతని హృదయోద్యోహాన్ని explain చేస్తాడు.

నిజమూ? నిజమైతే శ్రీశ్రీ “అకలేపి” సక్కుతాలు అదరిచూసే “కేక లేశాడు.”

ఈ కవికి అకలివేస్తే రా - గారి యింటికిట్టి శ్లాఘుంచి భత్య ఖర్చు తెచ్చుకుని, భోజనం చేసి ప్రియురాలిమీద గితం ప్రాచాడు

అబద్ధాలతో, స్తోత్రాలతో, వంచనలతో, అనుకూల దుష్ట ప్రచారంతో, ఆత్మశాఖ నునలతో దేశంమీదపడి బతుకుతున్న యూ Parasite కవివరేణ్యులు శ్రీశ్రీని విమర్శించడానికి సాపోసిస్తున్నారు ‘అభివృద్ధికి తగినవాడవు’ అని ఆకాశమంత ఎత్తుగా వుండే అతని చీపు తట్టు చూస్తున్నారు.

ప్రపంచంలో ఈనాడు ప్రతిదేశంలోనూ నూతన యుగనిర్మాణంకోసం ధర్మముద్దం చేసే దీరులు ఈనాడూ పడుతున్న ఫోరమెన అగచాట్లు చూస్తే, అనాదిగా తనకోసం ప్రయత్నించే dreamers మీద ఈలోకం వర్షిస్తున్న కర్కుశత్యం, వరించి అవేశించిన rotten channels యూనాటి సారస్వత సభాపతులు.

తాము బతికిపున్న కాలంలో పాత వాంగ్యమం మీద తిరగబడ్డ యూ బతికిపున్న శవాలు, ఈనాటికి తాము ముపైయేశ్చ క్రింద చేసిన తిరుగుబాటు ఇతరుల ఖర్చుమీద కాఫీ యిడ్డెన్న ముందు Inspire అయి ప్రగల్భాలు పలికే యూ రసికులు, తాము తెచ్చిన సంస్కరమే యింక సారస్వతానికి శాశ్వతావధి అని నిరూపించి, ఉప్పాంగి తెలుగు ప్రపంచాన్ని పావనం చెయ్యడానికి మీదికి ఉరికే భగీరథ ప్రవాహాన్ని ఊరి రథ్యాష్ట చెత్తల కట్టలతో ఆపాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

మద్రాసు బస్టుల గోలల మధ్య ఒసారి “శ్రీశ్రీ ఇప్పుడు ప్రాప్తున్న క్రొత్తతనాలకే ప్రజలు ఇంకా అలవాటు కాలేదే. ఇంకా యూ సప్రియలిజం తెస్తే అసలు గాభరా పడి చదవడమే మానేస్తారేమో!” అన్నాడు చెలం. man of little faith.

శ్రీ శ్రీ ఏం జవాబు చెపితేనే! మానవజాతిని ఉద్దరించడానికి కొత్త మతాన్ని కనిపెచ్చిన ప్రవక్తవలె చిరునప్య నవ్వాడు తన వ్రాతలు అంగీకారాన్ని పొందేందుకు ఇరవైయేశ్వరు తర్వాత ఇంకా ఆశ పదలక కాచుకోనిపున్న చెలం మానవత్వం మీద శ్రీ శ్రీకి పున్న గాఢవిశ్వాసాన్ని చూసి తలవోంచాడు

శ్రీ శ్రీ కవిత్వాన్ని analyse చేసి, ముక్కల కింద ఎత్తిచూపి, కపి, మనిషి, శైలి, బాల్యం, కవిత్వం, చందస్సి, ఎదిరింపు, కొత్తపోకడలు, పాత Influences అంటో వాటి శ్రేష్ఠత్వాన్ని explain చెయ్యడానికి చెలానికి అధికారమూ, ఆర్థతలేపు. చెలానికి విమర్శే చాతనాతే, కొత్త వ్రాతల్ని పాత పత్రికల్లో చీర్లి, చెందాడి గొప్పతనం లేదని నిరూపించి, ఖనత సంపాదుంచి, సంవత్సరానికోసారి నిండు భోజనాలుచేసే ఒక డజన్ సారస్వత, కళా, నాటక, వృత్య, గాన, సినిమా పరిషత్తులలో సభ్యత్వం, ఏమో అద్భుతం అపూర్వంగా కలపిపోస్తే జూయించు సైకటరీకూడా సంపాదుంచేవాడు కాడా!

శ్రీ శ్రీ పుస్తకం కొని తీరికగా చదవండి, పద్యం పదిసార్లు చదవండి ఏమీ అర్థం కాలేదా - ఏ యువకుడికో, భిక్షుకుడికో, death - bed presentగా పంపండి. పారెయ్యకండి అంతకన్నా దాచుకోకండి తెలుగు కవిత్వాన్ని ఖండించి, దీవించి, ఊగించి, శాసించి, రక్కించే అపూర్వశక్తి మీ చేతుల్లో పుస్తకం, pass it on.

పదేశ్య ఆగండి, ఈ లోపల ఆస్తిసంపాదించడం, ప్లెల్లి కనడం, ధరలు, పొచ్చడంకాక జీవితంలో ఇంకా ఏమన్నా మిమ్మల్ని అమితంగా influence చేసినచి జరిగిపుంచే మళ్ళీ కొత్తకాణీ శ్రీ శ్రీ పద్మాల్మి చదవండి. అపుడన్నా అర్థమోతుందేవో

స్వయంగా చదవండి. చదివిం తర్వాత శ్రీ శ్రీని చూడాలిపిస్తే స్వయంగా చూడండి. ఎవరి అభిప్రాయమూ అడగకండి ముఖ్యంగా కవి అనేవాళ్ళే .... చెప్పినా విషకండి.

3

కవిత్వపు కాలం అంతమయింది. నగలూ, అపురూపపు కశలూ, సూర్యకిరణాల్ని ఎరగిని అందాలూ గతిస్తున్న టైప్ కవిత్వమూ గతించింది. కవిత్వానికి కూడ తన ప్రమోజనం తానే చెప్పుకోవలసిన గతిపటీంది. “ఈనాటి కవిత్వమంతా ఏమిటి? ఎందుకు వుంది? ఏం చేస్తోంది?” అని దిఖ్ఖరించి అడిగే తెలుగు ప్రజలకు శ్రీ శ్రీ కవిత్వం ప్రత్యుత్తరం. కొద్ది రోజుల్లో నేడు విరపీగేకవులు ప్రతి ఒక్కరూ శ్రీ శ్రీ నీడకింద నుంచుని తమ ఉనికిని సమర్థించుకోవలసిన గతి వొస్తుంది

చెప్పుకో తగిన ఒక్క కపీ మన క్రైస్తవశాస్త్రి - ఉన్నత హిమాలయ శిఖరాల్లో కురిసిన కవితా వర్షం పాయలై, దేశాలవెంట ప్రపహించి చివరకు సైదుకాలువల్లో పలుకుతున్న సమయాన, తన భీషణాతపణ్ణలలతో ఆవిరి పాగలు ఆకాశమార్గాన విఫారింపజేసే, రక్కించాడు శ్రీ శ్రీ.

ఎవరినించి దొంగిలించామో వాళ్ళని క్షమించడం కష్టం.

క్రీస్తుశాస్త్రి పద్మలు చదివి, ఆర్థం విడదిని, “ఏది గొప్పతనం చూప”మంచే చూపలేకపోయినాను పూర్వం **శ్రీశ్రీ** అగ్నిపుల్లలోనూ, కుక్కపిల్లలోనూ కపిత్వం చూపమంచే చూపలేను ఈనాడూ.

అగ్నిపుల్లవంక - ముఖ్యం పుచ్చిన అగ్నిపుల్లవంక చాలాసేపు చూడమంటాను.

కుక్కపిల్లని - ముఖ్యం తల్లిచ్చిన దిక్కులైని గజ్జికుక్క పిల్లని పెంచమంటాను.

మెరీనాలో గాలిలోఊగే (రేడియోలేని రోజులలి) flower-bed పుష్పశయ్య కేసి చూస్తున్న నన్ను చూచి, “ఈ పువ్వులు పాడు పువ్వులు! ఎక్కడ చూసినా రోడ్డు ప్రక్కన అంతా ఈ పువ్వులే” అని నన్ను నిందిస్తున్న మిత్రుడికి ఏం జవాబు చెప్పగలిగాను.

“ఏమిటి వాంతెన మీద నుంచుని చూస్తున్నావు?”

“సంద్ర్య కేసి”

“ఎవరు ఆమె?”

అంటే ఏం మాట్లాడగలిగాను?

పాత పదాలు, డిక్కున్న, పర్మసలు, అలంకారాలు, ఘందస్సు, ఉపమానాలు పద్ధతులు, ఆచారాలు కవిత్వంలోపీ, జీవితంలోపీ ఇంక మళ్ళీ లేపకుండా వాటి నడ్డి విరక్కాట్టాడు **శ్రీశ్రీ**

“ధ్వంసం చేసి రోడ్డు వేశాను -”

“పదండి ముందుకు పడండి తోసుకు - ” అంటున్నాడు.

తాము వేటిని ఎదిరించలేక ప్రతిదినమూ లొంగిపోతున్నారో, ఆ నిరంకుశాధికారుల నెత్తిమీద నాలుగు దెబ్బలు కొట్టాడని యువకులు చెలమీద చూపే అభిమానం చాలయ శ్రీశ్రీకి. తామూ యింకో నాలుగు దెబ్బలు కొట్టగల శక్తిని తెచ్చుకోమంటున్నాడు మనమల్చి.

శ్రీశ్రీ ధ్వంసం చేసిన పాత ఘందస్సుల్లోంచి పాత మూలుగులూ, serenadings మూర్ఖులూ, వేదాంతాలూ, మత్తులూ పోయి-దేశాలకి ఉత్సాహాలకి కదిలిపోయే యువక సైన్యాలకి, నూతన యుగ నిర్మాతలకి background music కింద marching band కింద, కొత్తరక్కాన్ని కడను తోక్కించే సంగీతం విషపట్టంలేదా, **శ్రీశ్రీ** గీతాల్లో వినపడకవోతే—

“ఎముకలు క్రుష్ణున, వయస్సు మళ్ళిన సోమరులారా చావండి!”

ప్రపంచం ఎట్లా పోతేనేం? మీ కెందుకులెండి.

“అదృష్టవంతులు మీరు...వడ్డించిన విస్తరి మీ జీవితం.”

ప్రభుత్వాలు, న్యాయస్తానాలు, రక్తకభు వరాలు, చెరసాలలు, ఉరి కొయ్యులు, భావకవిత్వం ఇష్టన్నీ మీ ప్రియమిత్రులు. యుద్ధాలనించి, ముష్టి వార్షానించి, విష్ణువాలనించి, అనాధలనించి, ఆశాంతినించి, సత్యాన్స్మించి మిమ్మల్ని కాపాడుతారు విత్సు.

వీళ్ళందరి అధ్యక్షుడూ మీ దేవుడు. మీ డబ్బుకి దాసుడు. మీ నంగి పూజలకీ స్వార్థ ప్రార్థనలకీ వశ్యుడు. దొంగభక్త పరాధీనుడు.

ఇన్ని బాంబులు కురుస్తున్నా, ఇన్ని మర ఫిరంగులు మోగుతున్నా, ఇన్ని చెరపాలలు నిండుతున్నా, ఇన్ని విష్టవాలు జరుగుతున్నా ఇంకా విశదం కాదా మీకు - పాత పద్ధతులు, విశ్వాసాలు, ధర్మాలు అన్ని ఓ మూల నుంచి కూతిపోతున్నాయని! ఇంకా లాభం లేదనీ మీ ఆటలు యింక సాగవని!

ఈ విధ్యంసం అనంతరం నవ ప్రపంచ నిర్మాణ క్రతు ఉత్సాహాంతో కంఠ కలిపి పాశుతున్నాడు శ్రీ(శ్రీ).

వీ లోకంలో అన్యాయాలు, అధికారాలు, విదుపలు, క్షామాలు, యూచకాలు, క్షుద్ర కవిత్వాలు, శిక్షణాలు, scandals లేవో ఆ లోకాన్ని dream చేస్తున్నాడు యూ కవి.

మీ అనందంకన్న ఇతరుల క్షోభ సంతృప్తినిచ్చే మీకు, నరకమంచే అట్లాంచీ లోకం

శ్రీశ్రీ ఎందుకు నమ్మతాడు?

ఇంకా రాత్రి చీకట్టో, లోకం నిద్రలో భయంకర స్వప్నాలు కంటో, దీనంగా పలవరించే సమయాన ఉషాగమనాన్ని గుర్తించి స్వాగతమిచ్చే వైతాళికాడు శ్రీశ్రీ.

దేవుడు, అధికారాలు, పాతర్లు, సౌభాగ్యాలు, నీతులు, స్వీరం, మర్యాదలు మూటకట్టుకుని కులికే మీకు ఆర్థంకాని బాధ, మరణం, దరిద్రం, అవిశ్వాసం, అశాంతి ఇవ్వనీ ఆర్థంకాక గట్టిగా స్పష్టినే ప్రశ్నిపున్న యువకుల లక్ష్మంరాల్చి ఎకం చేసి పలుకుతున్నాడు శ్రీశ్రీ

మీ కెందుకు లెండి పట్టుదిల్చలో తలలు దూర్మి, భాగ్యవంతుల పాలిటి ఈశ్వరుడిమీద స్తోత్రశోకాలు చదువుతూ -- "All is well with the world" అనుకుంటో నిద్రపొండి.

నిర్మాగ్యలం కొంధరం మాకు--

"అన్ని సమస్యలే, సందేహలే"

"ఏవో,

ఏవేవో, ఏవేవో, ఘోషలు వినబడుతున్నాయ్! గుండెలు విడిపోతున్నాయ్?"

మీకు కవిత్వం కావాలా?

అరుగో ఆ మూల పూతగోరీలకే మొహేలు తిప్పికొని నగిషీలు చెక్కుతున్నారు. పాత పదాలకే, ఊహాలకే చిత్రికలుపట్టి - ప్రేయసి మెల్లకన్నులమీద పద్మాలు ఆలుతున్నారు - రామాయణాలూ, శర్మిష్టలూ, పుష్ట ముసులు హ్రాసి అర్పిస్తున్నారు. "భారతి"కి వైవేద్యంగా

వాళ్యాలో చేరండి వాళ్య ఘైర్యవచనాలను విని మళ్ళీ నిద్రపొండి.

"రాబందుల రెక్కల చప్పుడు పయోధర ప్రచండ ఘోషం. రఘుంరుఖానిల షడ్జధ్వనం"

విని తట్టుకోగల చావ వుంటే ఈ పుస్తకం తెరవండి.

బెజివాడ,

17-7-1940.

చెలం

ఇందులో...

	పేజీ
నా మాట	3
యోగ్యతా పత్రం - చెలం	6
అంకితం (కొంపెల్ల జనార్థనరావుకోసం)	15
మహోపస్థానం	19
జయబేరి	22
ఒకరాత్రి	24
గంటలు	25
ఆకాశమిషం	27
ఖుక్కలు	29
అవతారం	30
చాటనారి	32
ఆశాదూతలు	34
ఐ	35
శైవ గీతి	36
అవతలి గట్టు	39
సాహసి	40
కళారవి	41
భిక్షువర్ధయసి	42
ఒక క్రూణంలో	44
పరాజితులు	46
ఆ!	47
ఉన్నాది	48
స్వన్ బర్ను కవికి	50
అద్యతం	51

వాడు	..	53
అభ్యుదయం	..	54
వ్యత్యాసం	..	55
మిథ్యావాది		58
ప్రతిజ్ఞ	..	60
చేదుపోటు		63
కవితా! ఓ కవితా!	..	65
నవ కవిత	..	71
దేశచరిత్రలు	..	73
జ్యులాతోరణం	..	77
మానవుడా!	..	78
సంధ్యాసమస్యలు	..	82
దేనికొరకు?	..	83
కేక	..	84
పేదలు	..	86
గర్జించు రష్యా!	..	87
నిజంగానే?	..	90
నీడలు	..	91
జగన్నాథుని రథచక్రాలు	..	93
తీతీగురించి-ఆచార్య కేతు విశ్వనాథరెడ్డి	..	99
లఘు వివరణ-డా. ద్వా. నా. శాస్త్రి	...	103

అంకితం

(కొంపెల్ల జనీర్థనరిఖుళ్సం)

తలవంచుకు వెళిపోయావా, నేస్తం!
సెలవంటూ ఈ లోకాన్ని వదలి

తలపోసిన వేవీ కొనసాగకపోగా,
పరివేదన బరువు బరువు కాగా,
అటు చూస్తే, ఇటుచూస్తే ఎవరూ
చిరునవ్వుా, చేయూతూ ఇవ్వక-
మురికితనం కరకుతనం నీ
సుకుమారపు పూడయానకు గాయం చేస్తే,
అటుపోతే, ఇటుపోతే అంతా
అనాదరణతో, అలక్కుంతో చూసి,
ఒక్కర్ణిచేసి వేధించారని, బాధించారని
వెక్కి వెక్కి ఏదుస్తూ వెళిపోయావా, నేస్తం!
తలవంచుకు వెళిపోయావా, నేస్తం!

దొంగలంజక్కొడుకులసలే మెసలే ఈ
ధూర్తలోకంలో నిలబడజాలక
తలవంచుకునే వెళిపోయావా, నేస్తం!
చిరునవ్వులనే పరిషైచన చేస్తూ...

అదుగుగునా పొడచూపే
అనేకానేక శ్రుతువులతో,
పొంచి చీకట్లో కరవజూనే

వంచకాల ఈ లోకంతో పొసగక
 అంచితానంత శాంత సామ్రాజ్యం
 దేస్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్లావోయ్, నేస్తం!
 ఎంత అన్యాయం చేశావోయ్, నేస్తం!
 ఎన్ని అశలు నీమీద పెట్టుకొని,
 ఎన్ని కలలు నీచుటూ పోగుచేసుకొని
 అన్ని తన్నివేశావా, నేస్తం!
 ఎంత దారుణం చేశావయ్యా, నేస్తం!

బరంపురంలో మనం ఇంకా
 నిన్నగాక మొన్న మాటల్లాడుతున్న ట్యూ ఉంది!
 కాకినాడ నవ్వపొపొత్య పరిషత్తును
 కలకలలాడించిన నీ నవ్వు
 కనబడకుండా కరిగిపోయిందా ఇంతట్టోనే!
 విశాఖపట్టణం వీధుల్లో మనం
 “ఉదయిని” సంచికలు పట్టుకు తిరగడం
 జ్ఞాపకం ఉందా?
 చెన్నపట్టణపు సముద్రతీరంలో మనం
 అన్ని పిచికగూళ్ళేనా కట్టింది?
 సాహిత్యమే సమస్తమూ అనుకొని,
 ఆకలీ, నిద్రా లేక,
 ఎక్కుడ ఉన్నామో, ఎక్కుడకు పోతామో తెలియని
 ఆవేశంతో,
 చుక్కలలో ఆదర్శాలను లెక్కిస్తూ
 ఎక్కుడకో పోతూన్న మనల్ని
 రెక్కిపట్టి నిలబెట్టి లోకం
 ఎన్నెన్ని దుస్సహి దృశ్యాలు చూపించి,
 ఎన్నెన్ని దుస్సర విష్ణూలు కల్పించి,
 కలలకు పొగలనూ, కాటుకలనూ కప్పి,

శపించిందో, శరించిందో మనల్ని!
 తుదకు నిన్ను విషవాగురలలోనికి లాగి,
 ఊపరితిత్తులను కొలిమితిత్తులుగా చేసి,
 మా కళ్ళల్లో గంధక జ్యోలలు,
 గుండెలలో గ్రీలపు ధూమం వేసి,
 మా దారిలో ప్రశ్నార చిహ్నేల
 బ్రహ్మ చెముదు డొంకలు కప్పి,
 తలచుకున్నప్పుడల్లా
 తమములో, అఱువణుములో
 సంవర్త భయంకర
 రఘుంరుంపవనం రేసిస్తూ
 ఎక్కుడకు విసిరిందయ్యా నిన్ను!
 ఎంత మోసగించిందయ్యా మమ్ము!

 ఎవరు దుఃఖించారులే, నేస్తం! మమ్ము చనిపోతే,
 ఏదో నేనూ, ఆరుగురు స్నేహితులూ తప్ప!
 ఆకాశం పడిపోకుండానే ఉంది!
 ఆఫీసులకు సెలవు లేదు!
 సారాదుకాణాల వ్యవహారం
 సజ్ఞావుగానే సాగింది!
 సానుభూతి సభలలో ఎవరూ
 సాత్మనేత్రాలు ప్రదర్శించలేదులే నీ కోసం!
 ఎవరి పనులలో వాళ్ళు!
 ఎవరి తొందరలో వాళ్ళు!
 ఎవరికి కావాలి, నేస్తం!
 ఏమయిపోతేనేం మమ్ము?
 ఎవ్వరూ నిన్ను స్కృతించడం లేదులే!
 ఎవరికి కావాలి, నేస్తం! మమ్ము
 కాగితంమీద ఒక మాటకు బలి అయితే,

కనబడని ఊహా నిన్ను కబలిస్తే!
 అందని రెక్క నిన్ను మంత్రిస్తే! నిమంతిస్తే!
 ఎవరికి కావాలి నీ నేషం?
 ఏమయిపోతేనేం నువ్వు?
 మా బురద రోజూ పోజరు!
 మా బురభా మేము తగిలించుకున్నాం!
 మా కాళ్ళకు డెక్కలు మొలిచాయి,
 మా నెత్తికి కొమ్ముల లాగే!
 మమ్మల్ని నువ్వు పోల్చుకోలేవు!
 లేదు, నేషం! లేదు....
 నీ ప్రాభవం మమ్మల్ని వదలలేదు!
 నిరుత్సాహస్ని జయించడం
 నీ వల్లనే నేర్చుకుంటున్నాము!
 ప్రతికూల శక్తుల బలం మాకు తెలుసు!
 భయం లేదులే అయినష్టటికీ!
 నీ సాహసం ఒక ఉదాహరణ!
 నీ జీవితమే ఒరవడి!
 నిన్న వదలిన పోరాటం
 నేడు అందుకొనక తప్పదు!
 కావున ఈ నిరాశామయలోకంలో
 కదనశంఖం పూరిస్తున్నాను!
 ఇక్కడ నిలబడి నిన్న
 ఇవాళ ఆవాహనం చేస్తున్నాను!
 అందుకో ఈ చాచిన హస్తం!
 ఆవేశించు నాలో!
 ఇలా చూడు నీ కోసం
 ఇదే నా మహాప్రస్తావం!

- 1938

* * *

మర్తుస్థానం

మర్తు ప్రపంచం,
మర్తు ప్రపంచం,
మర్తు ప్రపంచం పిలిచింది!
పదండి ముందుకు,
పడండి తోసుకు!
పోదాం, పోదాం పైపైకి!

కదం తొక్కుతూ,
పదం పాడుతూ,
హృదంతరాళం గజిష్టా—
పదండి పోదాం,
వినబడలేదా
మర్తు ప్రపంచప్ప జలపాతం?

దారిపోడుగునా గుండె నెత్తురులు
తర్వణచేస్తూ పదండి ముందుకు!
బాటులు నడచీ,
పేటులు కడచీ,
కోబలన్నిటిని దాటండి!
నది నదాలూ,
అడవులు, కొండలు,
ఎడారులూ మన కడ్డంకి?

పదండి ముందుకు!
పడండి తోసుకు!

పోదాం, పోదాం, పైపైకి!
 ఎముకలు కుళ్ళిన,
 వయస్సు మళ్ళిన
 సోమరులారా! చావండి!
 నెత్తురు మండే,
 శక్తులు నిండే,
 సెనికులారా! రారండి!
 "హారోం! హారోం హార!
 హార! హార! హార! హార!
 హారోం హారా!" అని కదలండి!
 మరో ప్రపంచం,
 మహో ప్రపంచం
 ధరిత్రినిండా నిండింది!
 పదండి ముందుకు!
 పడండి త్రోసుకు!
 ప్రభంజనంవలే హోరేత్తండ్ర!
 భావ వేగమున ప్రసరించండీ!
 వర్షకాభ్రముల ప్రశయఫోషవలె
 పెళ పెళ పెళ పెళ విరుచుకు పడండి!
 పదండి,
 పదండి,
 పదండి ముందుకు!
 కనబడలేదా మరో ప్రపంచపు
 కణకణమండే త్రేతాగ్ని?

ఎగిరి, ఎగిరి, ఎగిరి పడుతున్నవి
 ఎనక్కు లక్షల మేరువులు!
 తిరిగి, తిరిగి, తిరిగి సముద్రాల్
 జలప్రశయ నాట్యం చేస్తున్నవి!

సలసలక్రాగే చమురా? కాదిది
 ఉష్ణరక్త కాసారం!
 శివసముద్రమూ,
 నయాగరావలె
 ఉరకండీ! ఉరకండీ ముందుకు!
 పదండీ ముందుకు!
 పడండీ త్రోసుకు!
 మరో ప్రపంచపు కంచు నగారా
 విరామ మెరుగక మ్రోగింది!

త్రాచులవలెనూ,
 రేచులవలెనూ,
 ధనంజయునిలా సాగండీ!
 కనబడలేదా మరో ప్రపంచపు
 అగ్నికీరీటపు ధగధగలు,
 ఎర్రబాపుటా విగనిగలు,
 హోమజ్యులల భుగభుగలు?

- 12-4-1934

* * *

జయఛేల

నేను సైతం
ప్రపంచాగ్నికి
సమిధ నొక్కటి ఆహతిచ్చాను!

నేను సైతం
విశ్వపృష్ఠకి
అస్తు వొక్కటి ధారపోశాను!

నేను సైతం
భువన ఫోషకు
వెర్మిగొంతుక విచ్చి ప్రేమాశాను!

☆ ☆ ☆

ఎండకాలం మండినప్పుడు
గింజిలంవలె
క్రాగిపోలేదా!

వావకాలం ముసిరిరాగా
నిలువు నిలువున
నీరు కాలేదా?
శీతకాలం కోతపెట్టగ
కొరదు కట్టి,
ఆకలేసీ కేకలేశానే!

నే నొకట్టే
నిర్మిపోతే-

చండ్ర గాద్యలు, వానమబ్యులు, మంచసోవలు
 భూమి మీదా
 భుగ్నమౌతాయి!

నింగినుండీ తొంగిచూసే
 రంగు రంగుల చుక్కలన్నీ
 రాలి, నెత్తురు క్రక్కుకుంటూ
 పేలిపోతాయి!

పగళ్ళన్నీ పగిలిపోయా,
 నిళీధాలూ విళీర్లిల్లి,
 మహోపథయం జగం నిండా
 ప్రగల్భిస్తుంది!

★   ★   ★

నే నొకళ్ళీ ధాత్రినిండా
 నిండిపోయా—
 నా కుపూరుత శీకరాలే
 లోకమంతా జల్లులాడే
 ఆ ముప్పూర్తా లాగమిస్తాయి!

★   ★   ★

నేను సైతం
 ప్రపంచాజ్ఞపు
 తెల్లరేకె పట్లవిస్తాను!

 నేను సైతం
 విశ్వవీణాకు
 తంత్రినై మూర్ఖనలు పోతాను!

నేను సైతం
 భువన భవనపు
 బావుటానై పైకి లేస్తాను!

- 2-6-1933

ఒకరిత్తి

గగనమంతా నిండి, పాగలాగు క్రమిస్తే -
బహుభి పంచమి జ్యోతిష్ము భయపెట్టు వన్ను!

ఆకాశప్ప బైడారి నంతటా, అకట!
ఈ రేయ రేగింది ఇసుక తుపొను!

గాలిలో కనరాని గడుసు దయ్యాలు
భూ దివమ్ములమధ్య ఈదుతున్నాయి!

నోరెత్తి, హోరెత్తి నొగులు సాగరము!
కరి కశేబరములా కదలదు కొండ!

ఆకాశప్ప బైడారిలో కాళ్ళు తెగిన
ఒంటరి ఒంటెలాగుంది జాబిల్లి!

విశ్వమంతా నిండి, వెలిబూదివోలె -
బహుభి పంచమి జ్యోతిష్ము భయపెట్టు వన్ను!

- 12-8-1933

గంటలు

పట్టణాలలో, పశ్చిమాళ్ళులో
బట్టబయలునా, పర్వతగుహలా,
ఎడారులందూ, సముద్రమందూ,
అడవుల వెంటా, అగడ్లలంటా,
ప్రపంచమంతా ప్రతిధ్వనిస్తా

గంటలు! గంటలు! గంటలు! గంటలు!
గంటలు! గంటలు!
గణగణ గణగణ గణగణ గంటలు!
గణగణ గణగణ
గంటలు! గంటలు!

భయంకరముగా, పరిషోసముగా,
ఉద్రేకముతో, ఉల్లాసముతో,
సక్రోధముగా, జాలిజాలిగా,
అనురాగముతో, ఆర్థాతముతో,
ఒక మారిచటా, ఒక మారచటా

గంటలు! గంటలు!
గంటలు! గంటలు!

సింహములాగూ, సివంగిలాగూ,
ఫిరంగిలాగూ, కురంగిలాగూ,
శంఖములాగూ, సర్పములాగూ,
సృగాలమట్టు, బీడాలమట్టు,
పండితులట్టు, బాలకులట్టు,

గొంగొం గణగణ
గణగణ గొంగొం
గంటలు! గంటలు!
గంటలు! గంటలు!

కర్మగారము, కళాయతనమూ,
కార్యాలయమూ, కారాగ్రహముల,
దేవునిగుడిలో, బడిలో, మడిలో
ప్రాణము మోగే ప్రతిష్టలములో,
నీ హృదయములో, నా హృదయములో

గంటలు! గంటలు!
గంటలు! గంటలు!

ఉత్తరమందూ, దక్కిజామందూ,
ఉదయమునందూ, ప్రదోషమందూ,
వెన్నెలలోమూ, చీకబెలోమూ,
మండు చెండలో, జడిలో, చంలో,
ఇప్పుడూ, అప్పుడూ, ఎప్పుడూ మోగిడు

గంటలు! గంటలు! గంటలు! గంటలు!
గంటలు! గంటలు! గంటలు! గంటలు!
గణగణ గణగణ గంటలు! గంటలు!
గణగణ గంటలు!
గంటలు! గంటలు!

(E.A Poe ప్రాసిన The Bell కి అనువాదం కాదు)

- 18-2-1934

* * *

ఆంధ్రాన్మాదిపం

గదిలో ఎవరూ తేరు,
గదినిండా నిశ్చబ్బం.
సాయంత్రం ఆరున్నర,
గదిలోపల చినుకులవలె చీకట్లు.

ఖండపరశుగళ కపాలగణముల
కనుకొలకులలో ఒకటివలె
చూపులేని చూపులతో తేరి
చూస్తున్నది గది.

గదిలోపల ఏవేవో అవిరులు.
దూరాన నింగిమీద
తోచిన ఒక చుక్క
మిఱుకు చూపులు మెలమెల్లగా విసిరి
గదిని తలపోతతో కాగిలించుకొంటున్నది.

ఒక దురదృష్టిజీవి
ఉదయం ఆరున్నరకు
ఆ గదిలోనే ఆరిపోయాడు.

అతని దీపం ఆ గదిలో
మూలవక్కి మూలగుతున్నది.
పుమిదలో చమురు త్రాగుతూ
పలు దిక్కులు చూస్తున్నది.

చీకటి బోనులో
 సింహములా నిలుచున్నది.
 కత్తిగంటు మీద
 నెత్తుటి బొట్టులాగున్నది.
 ప్రమిదలో నిలిచి
 పలుదిక్కలు చూస్తున్నది దీపం.

అకస్మాత్తుగా ఆ దీపం
 ఆకాశతారము చూసింది.
 రాకాసి కేకలు వేసింది.
 (నీకూ నాకూ చెవుల సోకని కేకలు.)
 ఆకాశతార ఆదరపుచూపులు చూపించ.
 అలసిపోయింది పాపం, దీపం.
 ఆకాశతార ఆహ్వాన గానం చేసింది.
 దీపం ఆరిపోయింది.
 తారగా మారిపోయింది.

– 7-3-1934

ముక్కులు

కుక్కపిల్లలు, అగిపుల్లలు, సబ్బచిల్లలు—
 హవంగా చూడకు దేన్ని!
 కవితామయమేనోయ్ అన్ని!
 రొట్టెముక్కు, అరటితోక్కు, బల్లచెక్కు—
 నీ వేపే చూస్తూ ఉంటాయ్!
 తమ లోతు కనుక్కోమంటాయ్!
 తలుపుగొళ్లో, హోరతిపళ్లో, గుర్రపుకళ్లో—
 కాదేదీ కవిత కవరం!
 జౌనోను శిల్ప మన్మరం!
 ఉండాలోయ్ కవితావేశం!
 కానీవోయ్ రస నిద్దేశం!
 దొరకదటోయ్ శోభాలేశం!
 కళ్లంటూ ఉంటేచూసి,
 వాక్కుం టే ప్రాణీ!
 ప్రిపంచమొక పద్మవ్యాహం!
 కవిత్యమొక తీరని దాహం!

- 14-4-1934

అవతీర్

యముని మహిషపు లోహ ఘంటలు
మబ్బు చాటున
ఖణేలైనాన్నయి!

వరకలోకపు జాగిలమ్ములు
గొలుసు తెంచుకు
ఉరికిపడ్డాయి!

ఉదయ సూర్యుని స్తప్తహయములు
మరుగుతెత్తే
పరుగు పెక్కేయి!

కవదుర్గ చండ సింహం
జూలు దులిఁ,
ఆపులించింది!

ఇంద్రదేవుని మదపు చేమగు
ఫుంకరిస్తూ,
సవాల్ చేసింది!

నంది కేశుడు రంకె వేస్తూ,
గంగడోలును
కదిపి గెంతేదు!

ఆదిసూకర వేద వేద్యాదు
ఘుర్పుర్పురిస్తూ,
కోర సాచాడు!

పుడమి తల్లికి
పురుటి నొప్పులు
కొత్త ప్పట్టిని స్ఫరింపించాయి!

- 14-4-1934

చొట్టనాల

కూటికోసం, కూలికోసం
 పట్టుణంలో బిశుకుదామని-
 తల్లిమాటలు చెవిని పెట్టక
 బయలుదేరిన బాటనారికి,
 మూడురోజులు ఒక్కతీరుగ
 నడుస్తున్నా దిక్కుతెలియక-
 నడి సముద్రపు నావ రీతిగ
 సంచరిస్తూ, సంచలిస్తూ,
 దిగులు పడుతూ, దీనుడౌతూ
 తిరుగుతుం టే-
 చండ చండం, తీవ్ర తీవ్రం
 జ్వరం కాసే,
 భయం వేసే,
 ప్రలాపిసే-
 మబ్బుపట్టి, గాలికోట్టి,
 వావవస్తే, వరదవస్తే,
 చిమ్మిచీకటి క్రమ్ముకొస్తే
 దారితప్పిన బాటనారికి
 ఎంత కష్టం!

కళ్ళు వాకీట నిలిపిచూచే
 పల్లెమూళ్ళో తల్లి ఏమని
 పలవరిస్తోందో....?
 చింతనిప్పులలాగు కన్నుల
 చెరిగిపోసే మంటలెత్తగ,

గుండుషూదులు గ్రుచ్చినట్టే,
 శిరోవేదన అతిశయించగ,
 రాత్రి, నల్లని రాత్రి పోలిక
 గుండె మీదనె కూరుచుండగ,
 తల్లిపిల్లే కల్ల దృశ్యం
 కళ్ళ ముందట గంతులేయగ
 చెవులుసోకని పిలుపులేవో
 తలుచుకుంటూ, కలతకంటూ—
 తల్లిడిల్లే,
 కెళ్ళగిల్లే
 పల్లటిల్లే బాటసారికి
 ఎంత కష్టం!

అతని బ్రతుకున కదే ఆఖరు!
 గ్రుట్టే చీకటిలోవ గూబలు
 ఘూకరించాయి;
 వానవెలిసే మజ్జలో ఒక
 మెరుపు మెరిసింది;
 వేగు జామును తెలియజేస్తూ
 కోడి కూసింది;
 విడిన మజ్జల నడుమనుండీ
 వేగుజక్కు వెక్కిరించింది;
 బాటసారి కచేబరంతో
 శీతపాయువు ఆడుకుంటోంది!
 పట్లెటూళ్ళో తల్లికేదో
 పాడుకలలో వేగు కదిలింది!

- 18-5-1934

* * *

ఆశానుతలు

స్వర్గాలు కరిగించి, స్వప్నాలు పగిలించి,
రగిలించి రక్తాలు, రాజ్యాలు కదిపీ—
ఒకడు తూరుపు దిక్కునకు!

పాపాలు పండించి, భావాలు మండించి,
కొరిమి నిష్టలు రువ్వి, విలయలయ నవ్వి—
ఒకడు దక్కిణ దిక్కు!

ప్రాకారములు దాటి, ఆకాశములు తాకి,
లోకాలు ఘుమాకాల బాకాలతో నించి,
ఒక దుదీచికీ!

సిందూర భస్మాలు, మందార హోరాలు,
సాంద్రచందనచ్ఛ సవరించి
ఒకడు పడమటికీ!

మానవకోటి సామూజ్యదూతలు, కళా
యజ్ఞాశ్వముల్ గాలులై, తరగలై, తాపులై,
పుప్పులై), కుంకుమల్, పాగలై సాగిరి!

- 1-6-1934

ఏ

భూతాన్ని, యజ్ఞపవిత్రాన్ని,
వైష్ణవగీతాన్ని నేను!
సృంగై పద్యం,
అరిశై వాద్యం,
అనల వేదికముందు అస్త్నేవేద్యం!

లోకాలు, భవభూతి క్షోకాలు,
పరమేష్టి జూకాలు నా మహాదేకాలు!
నా ఊహ చాం పేయమాల!
రస రాజ్యాంగోల!
నా ఊళ కేదారగౌళ!

గిరులు, సాగరులు, కంకేళికా మంజరులు,
రఘురులు నా పోదరులు!
నే వోక దుర్గం!
నాదోక స్వగ్రామ!
అనగ్గం, అనితరసాధ్యం, నా మార్గం;

- 1-6-1934

శైవక గీత

పొం, పుణ్యం, ప్రపంచమార్గం--

కష్టం, సౌఖ్యం, శైఘోర్ధూలూ

ఏమీ ఎరుగని పూవుల్లారా,

అయిదారేడుల పాపల్లారా!

మెరుపు మెరిస్తే,

వాన కురిస్తే,

ఆకసమున హారివిల్లు విరిస్తే

అవి మీకే అని ఆనందించే

కూనల్లారా!

అచ్ఛటి కిచ్ఛటి కనుకోకుండా

ఎచ్చ తెఱటికో ఎగురుతుపోయే,

ఈలలు వేస్తూ ఎగురుతుపోయే

పిట్లల్లారా!

పిల్లల్లారా!

గరికపచ్చ మైదానాల్లోనూ,

తామరపూవుల కోనేరులలో,

పంటచెలలో, బొమ్మ రిళ్లలో,

తండ్రి సందిటా, తల్లి కౌగిటా,

దేహధూళితో, కవభారంతో,

నోభుల వేశులు, పాలబుగ్గలూ,

ఎక్కుడ చూస్తే అక్కుడ మీరై

విశ్వరూపమున విహారిస్తుండే

పరమాత్మలు

ఓ చిరుతల్లారా!

మీదే, మీదే సమస్త విశ్వం!
మీరే లోకపు భాగ్యవిధాతలు!
మీ హోసంలో మెరుగులు తీరును
వచ్చేనాళ్ళ) విభాగిభాతములు!
బుతువుల రాళీ వసంతకాలం
మంత్రకవాటం తెరుచుకునీ,
కంచ వృష్టముల అగ్నిశ్వాసం
(కక్కె గ్రీష్మం కదలాడీ,
విష్ణు), బయట్టా), ఊళ్ళా), భీళ్ళా)
వికంచేసే వర్ణకాలా,
స్వచ్ఛ కౌముదుల శరన్ని శీథినులు,
హిమానీ నిచిడ హేమంతములు,
చలిపడకించే శైరకాలం
వస్తూ పోతూ దాగుడు మూతల
గ్రేడలాడుతచి మీ నిచిత్తమే!
ఇవాఫలాగే ఎష్ట్రడు కూడా
ఇనబింబం పచునించు నింగి పై!
ఎష్ట్రడు కూడా ఇవాఫలాగే
గాలులు వీచును, పూర్వులు పూచును!
నాకు కనంబడు నానాతారక,
లనేక వర్షా, లనంత రోచులు
దిక్కు-దిక్కులా దివ్యగీతములు
మీరూ వీటికి వారసులే! ఇవి
మీలో కూడా మిలమిలలాడును!

నా గత శైఖవ రాగమాలికల
 ప్రతిధ్వనలకై,
 పోయిన బాల్యపు చెరిగిన పదముల
 చిహ్నాల కోసం,
 ఒంటరిగా కూర్చుండి ఊరుపులు
 కదిలే గాలికి కబళము నిష్టా,
 ప్రమాద వీణలు కమాచి పాడగ
 సెలయేళ్ళను, లేళ్ళను లాలిష్టా,
 పాతాళానికి పట్టికొట్టి
 వైతరణీనది లోతులు చూష్టా,
 శాంతములే, కేకాంతముగా, ది
 [గ్ర్యా]ంతిలో మునిగి గుటుకలు వేష్టా,
 మెటీక విరిష్టా ఇట కూర్చుండిన
 నను చూస్తుంటే నవ్వోప్పిందా?
 ఉడుతల్లారా!
 బుడుతల్లారా!
 ఇది నా గీతం, వింటారా?

- 9-6-1934

* * *

అవతలి గట్టు

-ఇవేమిటీ వింత భయాలు?

-ఇంటలో చీకటి!

-ఇవేమిటీ అపస్యరాలు?

-తెగింది తీగ!

-అవేమిటా రంగుల నీడలు?

-చావు, బ్రదుకూ!

-ఎచటికి పోతా వీ రాళ్తి?

-అవతలి గట్టుకు!

- 16-6-1934

* * *

సాత్ర్యి

ఎగిరించకు లోహవిహంగాలను!
 కదిలించకు సుష్టు భుజంగాలను!
 ఉండనీ,
 ముస్తిష్టుకులాయంలో!
 మనోవర్త్తికంలో!

అంతరాఫ భయంకర
 ప్రాంతరాలనా నీ విషోరం?
 ముళ్ళదారినా నీ సంచారం?

పలికించకు మౌనమ్ముదంగాలను!
 కెరలించకు శాంత తరంగాలను!
 హృదయంలో ధీపం పెట్టుకు!
 మర్తునగరి సరిహద్దులు ముట్టుకు!

- 9-7-1934

క్షాత్రవ

పోనీ, పోనీ,
పోతే పోనీ!
సతుల్, మతుల్, హితుల్ పోనీ!
పోతే పోనీ!

రానీ, రానీ,
వస్తే రానీ!
కష్టుల్, నష్టుల్,
కోపుల్, తాపుల్, శాపుల్ రానీ!
చట్టే రానీ!
తిట్టుల్, రాట్టుల్, పొట్టుల్, రానీ!
రానీ, రానీ!
కానీ, కానీ!
గాపం, ధ్యానం!
హాపం, లాపం!
కానీ, కానీ!
కథారథి! డవి! కవి!

- 11-7-1934

● ● ●

ఇష్టవర్తియై

దారిపక్క, చెట్టు క్రింద,
ఆరిన కుంపటి విధాన
కూర్చున్నది ముసల్లోకతె
మూలగుతూ, ముసురుతున్న
ఈగలతో వేగలేక.

ముగ్గుబుట్టవంటి తలా,
ముడుతలు తేరిన దేహం,
కాంతిలేని గాసుకళ్ళు),
తనకన్నా శవం నయం.

పడిపోయెను జబ్బిచేసి;
అడుక్కునే శక్తిలేదు;
రామున్నది చలికాలం;
దిక్కులేని దీనురాలు.

ఏష్టు ముదిరి, కీష్టు కడలి,
బతుకంటే కోర్కె సడలి--
పక్కనున్న బండరాతి
పగిదిగనే పడి ఉన్నది.

“ఆ అవ్వే మరణిస్తే
ఆ పాపం ఎప్పరి”దని
వైరిగాలి ప్రశ్నిస్తా
వెళ్ళిపోయింది!

ఎముక ముక్క కొరుక్కుంటు
నిమీ అనలేదు కుక్క!
ఒక ఈగను పడవేసుకు
తొందరగా తొలగి తొండ!

క్రమ్ము చిమ్ము చీకట్టుల్లా,
దుమ్ము రేగి నంతలోన.
“ఇది నా పాపం కా”దనె
ఎగిరి వచ్చి ఎంగిలాకు!

- 13-8-1934

ఒక క్షణంలో

ఒక క్షణంలో

మనస్సులో ఎదో స్తుతి
తటిన్నణి
మంచీఘృణి
ఎదో మతి వికాసించి,

క్షణంలో

అదే పరుగు
మరేడకో...
ఆకులలో చీకటిలో
ఇరుల ఇరుకులలో
చిముకులలో
ఏడనో మరపులలో
మరపుల మడతలలో
కనబడక!

ఒక క్షణంలో

పూర్వపు సఖుని ముఖం
నవ్వులతో
రంగుల పువ్వులతో
కలకలమని కశలు కురిసి
హృదంతో
ఆశావర్ధంతో
కనులవెనుక తెరముందర
కనిపించి,

మర్క్కణం
విడీవడి మరేడకో—
వడీవడి మరేడకో!

ఒక క్కణంలో
సకల జగం!
సరభస గమనంతో...
పెమ్మిట నిశ్చబ్బం.

అ క్కణమందే
గుండెల కొండలలో
ప్రమోగును మార్చోగును
హూలూహూలే పరుగైతే
యుగాల రథనాదం. - 30-10-1934

* * *

ఏరోజుతులు

అలసిన కన్నలు కాంచేదేమిటి?

తొణకీన ప్యాప్సుం,

తొలగిన ప్యార్లం!

చెదిరిన గుండెల నదిమే దేమిటి?

అవతల, ఇవతల

అరులై ఇరులై!

విసీగిన ప్రాణుల హిలిచే దెవ్వరు?

ద్వృతి, ద్వర్తి,

దుర్వుతి, దుర్శుతి!

- 27-1-1935

ఓః!

నీప్పులు చిమ్ముకుంటూ
నింకి నే వెగిరిపోతే,
నిబిడాళ్ళర్యంతో వీరు-

నెత్తురు క్రక్కుకుంటూ
నేలకు నే రాలిపోతే,
నిర్మాక్షీణ్యంగా వీరె...

- 2-2-1935

ఉన్నైది

అలకలన్నీ ఆట్టకట్టిన,
బొమికలన్నీ ప్రోవుపట్టిన,
కాగితంవలె పలచబారిన
వెరివాడా! కుర్రవాడా!

విధికంతా వెక్కిరింతగా,
ఊరికంతా దిష్టిబొమ్ముగా,
తూముపక్కన ధూళిలోనే
తూలుతున్నావా!

నీవు చూసే వెక్కించూపూ,
నీవు తీసే కూనిరాగం,
మాకు తెలియని నీ ప్రశంచపు
మహారణ్యపు చిక్కుదారులు! .

వెరివాడా! కుర్రవాడా!
నిన్న చూసే చూడనడ్లు
తెలివిమీరిన పెద్దమనములు
తొలగిపోతారు!

వెరివాడా! కుర్రవాడా!
క్షమిస్తావా? సహిస్తావా?
బుద్దిమంతులు నీకు చేసిన
దురన్యాయాన్ని!

ఆట్లు మాడకు, ఆట్లు పొడకు,
ముమ్ము వేళాకోణ మాడకు!
వైరివాడా! కుర్రవాడా!
వేడుకుంటాము.

- 1935 (?)

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

స్విమ్బర్ కవికి

విషంకుర్కే భుజంగాలో,
కదంతొక్కే తురంగాలో,
మదంపట్టెన మాతంగాలో కవి, నీ పాటల్!

వలయ విచల ద్విహంగాలో,
విలయ సాగర తరంగాలో,
యుద్ధగుంజన్యుదంగాలో కవి, నీ పాటల్!

షైలీకవనపు హల్లిసకమూ,
ఫైంచిగేతుల మంచిరేతులు,
మోహినీ గంధర్వగానం కవి, నీ పాటల్!

వృక్షాంతుల ఇనోదయమూ,
దెక్కువెప్పేన రివల్యూషన్,
కడలి వల్పూ, వల్పు కడలి కవి, నీ పాటల్!

కవి! నీ గళ గళన్నంగళ
కళాకాపూళ హళాహళిలో
కలసిపోతిని! కరగిపోతిని!
కాసరాకే కడలిపోతిని!

- 1936 (?)

అవైతం

ఆనందం ఆర్థవమైతే,
అనురాగం అంబరమైతే

అనురాగప్ప టంచలు చూస్తాం,
ఆనందప్ప లోతులు తీస్తాం.

నీ కంకణ నిక్యాణంలో,
నా జీవన నిర్వాణంలో—
నీ మదిలో డోలు తూగీ,
నా హృదిలో జ్యోలులు రేగీ—
నీ తలపున రేకులు పూస్తే,
నా వలపున బాకులు దూస్తే—

మరణానికి ప్రాణం పోస్తాం,
స్వర్గానికి సిచ్చెన వేస్తాం.

హసనానికి రాణిషి నీవై,
వ్యసనానికి బానిస నేనై—
విషమించిన మదీయ ఫేదం,
కుసుమించిన త్వదీయ మోదం—
విషవాయువులై ప్రసరిస్తే,
విరితేనియులై ప్రవహిస్తే—

ప్రపంచమును పరిపోస్తాం,
భవిష్యమును పరిపాలిస్తాం.

వాసంత సమీరం నీవై,
 హేమంత తుషారం నేనై—
 నీ ఎగిరిన జీవవిషాంగర
 నా పగిలిన మరణమృదంగం—
 చిగురించిన తోటులలోనో,
 చితులుంచిన చోటులలోనో—
 వలయములై చలించినప్పడే,
 విలయములై జ్వలించినప్పడే—

కాలానికి కళ్ళొం వేస్తాం,
 ప్రేమానికి గొళ్ళొం తీస్తాం.

నీ మోవికి కావిని నేనై,
 నా భావికి దేవివి నీవై—
 నీ కంకణ నిక్కాజాంలో,
 నా జీవన నిర్వ్యాజాంలో—
 ఆనందం అర్ధవమైతే,
 అమరాగం అంబరమైతే—

ప్రపంచమును పరిహోసిస్తాం,
 భవిష్యమును పరిపాలిస్తాం.

(A.C. Swinburne తన రచనల్లో, ముఖ్యంగా
 A Match అనే గీతంలో చూచిన మార్గానికి కృతజ్ఞతతో)

- 1936 (?)

వీడు

అందరం కలిసి చేసిన ఈ
 అందమైన వస్తుసముద్యం అంతా
 ఎక్కుడో ఒక్కుడే వచ్చి
 ఎత్తుకు పోతూ ఉంటే చూచి,
 “అన్యాయం, అన్యాయం?” అని మేమంటే—
 “అనుభవించాలి మీ కర్కుం” అంటాడు.

పాట్లపొడిచి పొద్దుగడిచేదాకా
 ఎద్దులుగు పనిచేసే మిమ్మల్ని
 మొద్దల్ని, మొరటుల్ని చేసి
 ముద్దకి కూడా దూరం చేశాడు
 “ఫోరం ఇది, దారుణం ఇ”దంటే—
 “ఇచారం! ఆడుగు దాటురా” దంటాడు.

భరించడం కష్టమైపోయి
 పనిముట్లు మేము క్రీందను పడవైచి—
 “చెయ్యలేం, వస్తువ్వాం మేము,
 జీవనానికి ఆసరా చూపించ” మంటే—
 “దౌర్జన్యానికి దౌర్జన్యం మం” దంటాడు.

- 1937 (?)

అభ్యదయం

ఏవో.

ఏవేవో, ఏవేవో

ఘోషలు వినబడుతున్నాయ్!

గుండెలు విడిపోతున్నాయ్!

ఎవరో,

ఎవరెవరో, ఎవరెవరో

తల విరబోసుకు

నగ్గంగా వర్తిస్తున్నారు!భయో

ద్విగ్గంగా వర్తిస్తున్నారు!

అవిగో! అవి గవిగో! అవి గవిగో!

ఇంకీన, తెగిపోయిన, మరణిచిన

క్రొన్నెత్తురు! విపంచికలు! యువయోధులు!

నేడే, ఈనాడే, ఈనాడే-

జగమంతా బలివితర్ల!

వరజాతికి పరివర్తన!

వహజీవన శుభసమయం!

అభ్యదయం!

- 2-4-1937

కృత్యమం

అద్భుతవంతులు మీరు,
వెలుగును ప్రేమిస్తారు,
ఇరులను ద్వేషిస్తారు,
మంచికే చెడ్డకే నడుమ
కంచుగోడులన్నాయి మీకు.

మంచి గదిలోనే
సంచరిస్తాయి మీ ఊహాలు.
ఇదివరకే ఏర్పడిందా గది.
అందుకే వడ్డించిన విషటి మీ జీవితం.
నిశ్చల నిర్మితాలు మీవి.
మంచిని గురించి,
మర్యాద, మప్పితం గురించి,
నడతా, నాణ్యం, విలువల విషయం
నిశ్చల నిర్మితాలు మీవి.

మీ కన్ముల చూపులు సరళ రేఖలో!
రేఖ చెదిరితే గొల్లుమని పోతారు.
రేఖ కవతలి వారంతా నేరగాళ్ళు.

రేఖను రక్కీంచడానికి
న్యాయస్తానాలు, రక్కకభట వర్గాలు,
చెరసాలలు, ఉరికొయ్యలు,
రేఖను కాపాడక తీరదు.

అభాగ్యులం మేము,
 సరిహద్దులు దొరకని
 సంధ్యలలో మా సంచారం.
 అన్ని సమస్యలే సందేహాలే మాకు.
 వెలుగులోని చీకట్టే,
 ఇరులలోని మిఇగురులే చూస్తాం.
 మారు దోషాలలోని ఒక సుగుణం,
 మారు పుణ్యాలలోని ఒక ఘోరం!
 వ్యత్యసాయా, వ్యాఘ్రాతాలే
 అడుగడుగునా మాకు.
 మా వంట మేమే వండుకోవాలి.
 ఒక్కొక్కి మారు విషరే దొరకదు,
 జీవితపు సన్నని సందులకే
 ఆక్షరణ మాకు.

మా దృష్టిది వర్తుల మార్గం.
 అద్విత రహితం.
 సంధ్య జీవులం, సందేహ భావులం.
 ప్రశ్నలే, ప్రశ్నలే.
 జవాబులు సంతృప్తిపరచవు.
 మాకు గోడలు లేవు.
 గోడలను పగులగొట్టుడమే మా పని.

అలజడి మా జీవితం.
 అందోళన మా ఉషపీరి.
 తిరుగుబాటు మా వేదాంతం.

ముఖ్యాల్లా, రాఖ్యాల్లా, అవాంతరాలైన్ని ఉన్నా
 ముందు దారి మాది

ఉన్నచోటు చాలును మీకు.
ఇంకా వెనక్కే పోతామంటారు కూడా
మీలో కొందరు.

ముందుకు పోతాం మేము.
ప్రపంచం మా వెంట వస్తుంది.

త్జ్రుఫ్రెగా చచ్చిపోతారు మీరు.
ప్రపంచం మిమ్మల్ని మరిచి పోతుంది.

ఆధ్యిప్రాయాల కోసం
బాధలు ల్యూపెట్టనివాళ్ళు
మాలోకి వస్తారు.

ఆధ్యిప్రాయాలు మార్చుకొని
సుఖాలు కామించే వాళ్ళు
మీలోకి పోతారు.

- 25-4-1937

ମନ୍ତ୍ରବିଦୀ

మాయంటావా? అంతా
 మిధ్యంటావా?
 నా ముద్దుల వేదాంతి?
 ఏ మంటావు?
 మాయంటావు? లోకం
 మిధ్యంటావు?

కనబడినది కనబడదని
వినబడినది వినబడదని
జగతి మరపు, స్వప్సు, ని
శ్యాము, ఇది
మాయ! మాయ!
మాయంటావు? అంతా!
మిథ్యంటావు?

జమీందారు రోల్పుకారు
మాయంటావు? హాబు
నిమంటావు?

మహోజు మనీపర్సు
మాయంటావు? స్వామీ
ఏ మంటావు?

మరఫిరంగి, విషవాయువు
మాయంటావు? ఏం,
ఏమంటావు?

పాలికాపు నుదుటే చెమట,
కూరివాని గుండె చెరువు,
బిచ్చగాని కడుపు కరువు
మాయంటావ్యా?

తుపానులూ, భూకంపం,
తిరుగుబాట్లు, సంగ్రామం,
సంగ్రామం, సంగ్రామం,
మాయంటావ్యా? ఏయ్
ఏమంటావ్యా?

జగతీ మరపు, స్వప్నం, నీ
శ్యామలం, ఇది
మాయ! మాయ! మాయ! మాయ!
మాయ! మాయ!
మాయంటావ్యా? అంతా
చెఫ్ఫంటావ్యా?

- 1937

ప్రతిష్ఠ

ఎలాల నన్నీ,
 హలాల దున్నీ,
 ఇలాతలంలో హేము పిండగ-
 జగానికంతా సౌఖ్యం నిండగ-
 విరామ మెరుగక పరిశ్రమించే,
 బలం ధరిత్రికి బలి కావించే,
 కర్మక వీరుల కాయుం నిండా
 కాలువకట్టే ఘుర్చుజలానికి,
 ఘుర్చుజలానికి,
 ఘర్చుజలానికి,
 ఘుర్చుజలానికి ఖరీదు లేదోయ్!

నరాల భిగువ్వూ,
 కరాల సత్తువ
 వరాల వర్షం కురిపించాలని,
 ప్రపంచ భాగ్యం వర్థిల్లాలని-
 గనిలో, వనిలో, కార్తానాలో
 పర్మికమిస్తూ,
 పరిప్పివిస్తూ,
 ధనికస్వామికి దాస్యంచేసే,
 యంత్రభూతముల కోరలు తోమే,
 కార్యక వీరుల కన్నుల నిండా
 కణ కణ మండే,
 గలగల తొంకె

విలాపాగ్నులకు, విషాదాశ్రులకు
ఖరీదుకట్టే షరాబు లేడోయ్!

నిరసరాధులై దురదృష్టంచే
చెరసాలలలో చిక్కేవాళ్లూ—
లోహ రాక్షసుల పదఘటువచే
కొనప్రాణంతో కనలేవాళ్లూ—
కష్టం చాలక కదుపుమంటచే
తెగించి సమ్మైలు కట్టేవాళ్లూ—
శ్రమ నిష్పలమై, జని నిష్పరమై,
నూతిని గోతిని వెదకేవాళ్లూ—
అనేకులింకా అభాగ్యులంతా,
అనాధులంతా,
అశాంతులంతా
దీర్ఘశ్రుతిలో, తీవ్రద్వచిత్తం
విష్టవశంభం దినిపిస్తాయ్!

కావున-లోకపుటన్నాయ్యాలూ,
కూల్చేఅకలి, కూల్చే వేదన,
దారిద్రాయ్యలూ, దౌర్జన్యాయ్యలూ
పరిష్కరించే, బహిష్కరించే
బాటలు తీస్తూ, పొటలు ప్రాస్తూ,
నాలో కదలే నవ్యకవిత్వం
కార్యక లోకపు కల్యాణానికి,
గ్రామిక లోకపు శౌభాగ్యానికి
సమర్పణంగా, సమర్పనంగా—
త్రిలోకాలలో, త్రికాలాలలో
శ్రమైక జీవన శౌందర్యానికి
సమానమెనది లేనేలేదని

కష్టజీవులకు, కర్మవీరులకు
 నిత్యమంగళం నిల్దేశిస్తూ,
 ప్యాసెవాక్యములు సంధానిస్తూ,
 స్వరూపాద్యములు సంరాచిస్తూ—
 వ్యధార్త జీవిత యథార్త దృశ్యం
 పునాదిగా ఇక జనించబోయే
 భావివేదముల జీవనాదములు
 జగత్తుకంతా చవులిస్తానోయ్!

కమ్మరి కొరిమీ, కుమ్మరి చక్కం,
 జాలరి పగ్గం, సాలెల మగ్గం,
 శరీరకష్టం స్ఫురింపజేసే
 గొడ్డలి, రంపం, కొడవలి, నాగలి,
 సహస్ర వృత్తల సమస్త చిహ్నాలు—
 నా వినుతించే,
 నా విరుతించే,
 నా వినిపించే నవీన గీతికి,
 నా విరచించే నవీన రీతికి,
 భావ్యం!
 భాగ్యం!
 ప్రాణం!
 ప్రాణం.

- 7-5-1937

చేమహాటు

శైను నిజం, డౌను నిజం,
డౌను నిజం, నీ వన్నది,
నీ వన్నది, నీ వన్నది,
నీ వన్నది నిజం, నిజం!

లేదు సుఖం, లేదు సుఖం,
లేదు సుఖం జగత్తులో!
బ్రతుకు వృద్ధా, చదువు వృద్ధా,
కవిత వృద్ధా! వృద్ధా, వృద్ధా!

మనమంతా బానిసలం,
గామగలం, పీమగులం!
వెనుక దగా, ముందు దగా,
కుడి యెడమల దగా, దగా!

మనదీ ఒక బ్రదుకేనా?
కుక్కలవలె, నక్కలవలె!
మనదీ ఒక బ్రదుకేనా?
సందులలో సందులవలె!

నిజం సుమీ, నిజం సుమీ,
నీ వన్నది నిజం సుమీ!
బ్రతుకు ఛాయ, చదువు మాయ,
కవిత కరక్కాయ సుమీ!

లేదు సుఖం, లేదు రసం,
చేదు విషం జీవఫలం!
జీవఫలం చేదువిషం,
చేదు విషం, చేదు విషం!

ఊను నిజం, ఊను సుమా,
ఊను నిజం నీవన్నది!
నీ వన్నది, నీ వన్నది,
నీ వన్నది నిజం, నిజం!

- 14-5-1937

***

కవితా! ఓ కవితా!

కవితా! ఓ కవితా!

నా యువకాశల నవపేశల సుమగీతావరణంలో

నిను నే నొక సుముహూర్తంలో,

అతిషుందర సుస్యందనమందున

దూరంగా వినువీధుల్లో విహారించే

అందని అందానివిగా

భావించిన రోజులలో,

నీకై బ్రతుకే ఒక తపమై

వెదుకుడే నిమిషాలందు నిషాలందున,

ఎటు నే చూచిన చటులాలంకారపు

మటుమాయల నటనలలో

నీ దూషం కనురావందుస,

నా గుహలో, కుటిలో, చీకటిలో

బక్కడనై ప్రక్కిన రోజులు లేవా?

నీ ప్రాబల్యంలో,

చిరదీక్కా ఇక్కా తపస్సమీళ్ళణాలో,

నిశ్చల సమాధిలో,

పర్వద్వారపు తోరణమై వేలిన నా

మత్తిష్టుంలో

ఏయే ఫోషలు, భాషలు, దృశ్యాల్ తోచాయో?

నే నేయే చిత్ర విచిత్ర శ్యమంత

రోచిర్చివహం చూశానో!

నా గీతం ఏయే శక్తులలో

ప్రాణస్వందన పొందిందో?
 నీకై నే నేరిన వేయే ధ్వనలో,
 ఏయే మూలల వెదికేన ప్రోపుల
 ప్రోపుల రణాన్నినాదాలో;
 నడి రేయాకస మావర్తించిన,
 మేఘాలా వర్షించిన,
 ప్రచండ రుషిరుషు ప్రభంజనం
 గజగజ లాడించిన
 నడిసంద్రపు తెరటాల్లో మోగిన
 శంఖారావం, థంకాధ్వనం;
 ఆ రాత్రే,
 కారడవులలో లయాతీతమై
 విరుతించిన నానాజంతుధ్వనలో;
 నక్కలాంతర్పి బిడ నిఖిలగానం,
 భూకంపాలు, ప్రభుత్వ పతనాలు,
 ద్విల్పచ, యుద్ధం
 అన్ని నీ చైతన్యం!
 నీ విశ్వరూప సాక్షాత్కారం

 మరి నిన్ను స్మరిస్తే
 నా కగుపించే దృశ్యాలా?
 వినిపించే భాష్యాలా?
 అగ్ని సరస్వత వికసించిన వజ్రం!
 ఎగిరే లోహశ్యేనం!
 ఫిరంగిలో జ్వరం ధ్వనించే మృదంగనాదం

 థంకా నే నేం విన్నానా?
 నడిరే నిద్ధరలో
 అపుడే ప్రసవించిన శిశువు నెడద నిదుకొని

రుచిర స్వప్నలను కాంచే
 జవరాలి మనఃప్రపంచపు టావర్తాలు
 శిశుపు చిత్ర నిద్రలో
 ప్రాచీన స్క్రితులూచే చప్పుడు!
 వైద్యశాలలో,
 శత్రుకారుని మహింద్రజాలంలో,
 చావు బ్రతుకుల సంధ్యకాలంలో
 కన్నులు మూసిన రోగార్తుని
 రక్తనాభ సంస్పందన!
 కాలువ నీళులలో జారిపడి
 కదలగనైనా చాలని
 త్రాగుబోతు వృక్షావృక్షాలాపన!
 ప్రేలాపన!
 కడుపు దహించుకుపోయే
 పదుపుకత్తె రాక్షసరత్తిలో
 అర్థనిమిలిత నైత్రాల
 భయంకర బాధల పాటల పట్లవి!
 ఉరితీయబడ్డ శిరస్సు చెప్పిన రఘుస్యం!
 ఉన్నాది మనస్సినీవాలిలో
 ఘూకం కేకా, భేకంబాకా!
 సమైక్యాన్ని కూతీల,
 సమైక్యాన్ని కూతీల భార్యల, బిడ్డల
 ఆకటి చీకటి చిచ్చుల
 హహోకారం! ఆర్తారావం!
 ఒక లక్ష నక్కతాల మాటలు,
 ఒక కోటి జలపాతాల పాటలు,
 శతకోటి సముద్రతరంగాల ప్రొతలు!
 విన్నానమ్మా! విన్నా, నెన్నో విన్నాను

నా విన్నవి కన్నవి విన్నవించగా
 మాటలకై వెదుకాడగబోతే -
 అపి,
 పుంభానుపుంభంగా
 శ్ర్యాశానాలవంటి నిషుంటువుల దాటి,
 వ్యాకరణాల సంకెళ్ళు విడిచి,
 చందస్సుల సర్వపరిష్ట్రంగం వదఱి -
 వడిగా, వడివడిగా
 వెలువడినై, పరుగిడినై, నా యొదనడుగిడినై!
 ఆ చెలరేగిన కలగాపులగపు
 విలయావర్తపు
 బలవత్ రుఖురవత్ పరివర్తనలో,
 నే నేయే వీధులలో
 చంక్రమణం చేశానో,
 నా సృజించిన గానంలో
 ప్రక్కాళిత మామక పొపపరంపర
 లానంద వశంవద హృదయుని జేస్తే -
 లీకై మేలుకొనిన
 సకలేంద్రియములతో
 ఏది రచిష్టన్నానో, చూష్టన్నానో,
 ఊపేరి తీష్టన్నానో,
 నిర్వికల్ప సమాధిలో
 నా ప్రాణం నిర్వాణం పొందిందో,
 అటు నను మంత్రించిన,
 సమ్ముగ్గం గావించిన ఆ గాంధర్వానికి,
 తారా నివహపు ప్రేమ సమాగమంలో
 జన్మించిన సంగీతానికి.....
 నా నాడుల తీగలపై సాగిన

నాద బ్రహ్మపు పరిచుంబనలో,
 ప్రాణావసానవేళాజనితం,
 నానాగానానూనస్యానావళితం,
 బ్రదుకును ప్రపంచభేరుండ గరు
 త్వరిరంభంలో పట్టిన గానం,
 సుఖదుషఖాదిక ద్వంద్యాతీతం.
 అమోఘు, మగధ, మచింత్య, మమేయం,
 ఏకాంతం, ఏకైకం,
 క్షణికమై శాశ్వతమైన దివ్యానుభవం,
 బ్రహ్మముభవం కలిగించిన,
 నను కరిగించిన కవనష్టుణీ!
 రమణీ!
 కవితా! ఓ కవితా!

నా జనని గర్జంలో,
 ఆకారం లేకుండా నిద్రిస్తాస్తు
 నా అహంకారానికి
 ఆకలి గౌర్మించిన నాడో!
 నా బహిరంత రింద్రియాలలో
 ప్రాణం ప్రసరించగ,
 నే నీ భూలోకంలో పడి
 సుఖదుషఖా లేవేవో
 వస్తూంటే తల దాలిచి
 ప్రపంచ పరిణాహంలో
 ప్రయాణికుడనై,
 పరివ్రాజకుడనై,
 విష్ణులంగా వర్తించేవేళ
 అభయపూస్త ముద్రతో నను దరిసిన,
 నన్ను పునీతుని కావించిన కవితా!

లలిత లలిత కరుణామహితా!
 అనుపమితా!
 అచరిమితా!
 కవితా! ఓ కవితా!

నేడో, నా ఊహోంచల
 సాహసి కాంసం కష్టిన నా
 నిట్టార్యులు వినిపిస్తాయా?
 నే నేదో విరచిస్తావని,
 నా రఘవలలో లోకం ప్రతిఫలించి,
 నా తపస్సు ఘలించి,
 నా గీతం గుండెలలో ఘూర్చిల్లగ
 నా జాతి జనులు పాడుకొనే
 మంత్రంగా గ్రమోగించాలని,
 నా ఆకాశాలను
 లోకానికి చేరువగా,
 నా ఆదర్శాలను
 సోదరులంతా పంచుకునే
 వెలుగుల రఘ్యల జడిగా,
 అందీ అందక పోయే
 నీ చేలాంచలముల విసరుల
 కొసగాలులతో నిర్మించిన
 నా నుడి నీగుడిగా,
 నా గీతం నైవేద్యంగా, హృద్యంగా,
 అర్పిస్తానో
 నా విసరిన రస చిస్యమర
 కుసుమ పరాగం
 ఓహో! ఓ రసధని! మణిఖలి!
 జనని! ఓ కవితా!
 కవితా! కవితా! ఓ కవితా!

- 1937 (?)

ను కవిత

సింధూరం, రక్తచందనం,
 బంధూకం, సంధ్యారాగం,
 పులిచంపిన లేడినెత్తురూ,
 ఎగరేసిన ఎరువి జెండా,
 రుద్రాలిక నయన జ్యోలిక,
 కలకత్తా కాళిక నాలిక
 కావాలోయ్ నవకవనానికి.

ఘూటెక్కీన గంధక ధూమం,
 పొటెత్తిన స్థృ సముద్రాల్,
 రగులుక్కొనే రాక్కస్ బోగూ,
 బుగులుక్కొనే బుక్కుగుండా,
 వికసించిన విద్యుత్తేజం.
 చెలరేగిన జనసమ్ముర్దం
 కావాలోయ్ నవకవనానికి.

రాబందుల తెక్కుల చప్పుడు,
 పొగగొట్టుపు భూంకార ధ్వని,
 అరణ్యమున హరీంద్ర గ్రజన
 పయోధర ప్రచండ ఫోషం
 ఖడ్డమృగోదగ్ర విరావం,
 రమంమూనిల షడ్డద్వానం
 కావాలోయ్ నవకవనానికి.

కదిలేదీ, కదిలించేదీ,
మారేదీ, మార్చించేదీ,
పాడేదీ, పాడించేదీ,
మునుముందుకు సాగించేదీ,
పెనునిద్దుర పదలించేదీ,
పరిపూర్వపు బ్రదుకిచ్చేదీ,
కావాలోయ్ నవకవనానికి.

- 3-8-1937

దేశచరిత్రలు

ఏ దేశచరిత్ర మాచినా
 ఏమున్నది గర్వకారణం?
 నరజాతి చరిత్ర సమస్తం
 పరపీడన పరాయణత్వం.

నరజాతి చరిత్ర సమస్తం
 పరస్పరాహారణోద్యగం;
 నరజాతి చరిత్ర సమస్తం
 రణరక్త ప్రవాహస్తికం.

బీభత్సరస ప్రధానం,
 పిశాచగణ సమవాకారం!
 నరజాతి చరిత్ర సమస్తం
 దరిద్రులను కాల్పుకు తెనడం.

బలవంతులు దుర్భల జూతిని
 బాసినిసలను కావించారు;
 నరహంతలు ధరాధిపతులై
 చరిత్రమున ప్రస్తిద్ధి తెక్కిరి.

రణరంగం కానిచోటు భూ
 ష్టలమంతా వెదకీన దౌరకదు;
 గతమంతా తడిసె రక్తమున,
 కాకుంటే కన్నిఖులతో.

చల్లారిన సంసారాలూ,
మరణించిన జన సందోహం,
అసహియుల హాహోకారం
చరిత్రలో మూలగుతున్నవి.

వైషణవ్యం, పౌర్ణపరత్వం,
కౌటిల్యం, శాఖ్యలు, పృథవు
మాయలతో మారు వేరలో
చరిత్ర గతి నిరూపించినవి.

జెంఫీట్ భాన్, తామర్లేనూ,
నాదిర్షా, ఘుట్టి, ఘోరీ,
సికందరో ఎవడైతేనేం?
ఒకొక్కుడూ మహోపాంతకుడు.

వైకీంగులు, శైతపూణులూ,
సిధియన్నలు, పారశీకులూ,
పిండారులు, ధగ్గులు కట్టరి
కాలానికి కత్తుల వరణైన.

ఆజ్ఞానపు టురధయుగంలో,
అకలిలో, ఆవేశంలో -
తెలియని ఏ తీవ్రశక్తులో
నడిపిస్తే నడిచి మనుష్యులు -

అంతా తమ ప్రయోజకత్వం,
తామే భువి కథినాధులమని,
స్తాపించిన పొమ్రాజ్యాలూ,
నిర్మించిన కృతిమ చట్టాల్

ఇతరేతర శక్తులు లేస్తే
పడిపోయెను పేక మేడలై!
పరస్పరం సంఘర్షించిన
శక్తులలో చరిత్ర పుట్టొము.

చిరకాలం జరిగిన మోసం,
బలవంతుల దౌర్జన్యాలూ,
ధనవంతుల పన్నగాలూ
ఇంకానా! ఇక్కపై చెల్లపు.

ఒక వ్యక్తిని మరొక్కు వ్యక్తి,
ఒక జాతిని వేరొక జాతి,
పీడించే సాంఘిక ధర్మం
ఇంకానా? ఇక్కపై సాగదు.

చినాలో రిక్కావాలా,
చెక్క దేశపు గని పనిమనిషీ,
ఐర్లాండున ఓడ కళాసీ,
అణగారిన ఆర్థులందరూ —

హోటెన్ టాట్, జూలూ, నీగ్రో,
ఖండాంతర నానా జూతులు
చారిత్రక యథార్థతత్త్వం
చాపీస్టా రోక గొంతుకతో.

ఏ యుద్ధం ఎందుకు జరిగెనో?
ఏ రాజ్యం ఎన్నాళ్ళుందో?
తారీఖులు, దస్తావేజులు
ఇవి కావోయ్ చరితకరం.

ఈ రాష్ట్రి ప్రేమపురాణం,
ఆ ముట్టుడికైన ఖర్చులూ,

మతలబులూ, కైఫీయతులూ
ఇవి కాదోయ్ చరిత్రనారం.

ఇతిహాసపు చీకటికోణం
అట్టడుగున పడి కాన్పించని
కథలన్నీ కావాలిప్పుడు!
దాచేస్తే దాగని సత్యం.

నైలునదీ నాగరికతలో
సామూన్యని జీవన మెట్టిది?
తాజమహాల్ నిర్మాణానికి
రాళ్ళెత్తిన కూతీలెవ్వరు?

సామూజ్యపు దండయాత్రలో
సామూన్యల సాహసమెట్టిది?
ప్రభువెక్కిన పల్లకి కాదోయ్,
అది మోసిన బోయాలెవ్వరు?

తక్కిశిలా, పాటలిపుత్రం,
మధ్యధరా సముద్రతీరం,
పోరప్పు, మొ హేంబోదారో,
క్రో - మాన్యాన్ గుహముఖాల్లో -

చారిత్రక విభాత సంధ్యల
మానవకథ వికాసమెట్టిది?
ఏ దేశం ఏ కాలంలో
సాధించిన దేపరమార్థం?
ఏ శిల్పం? ఏ సాహిత్యం?
ఏ శాస్త్రం? ఏ గాంధర్వం?
ఏ వెల్లల కే ప్రస్తావం?
ఏ ప్పుప్పుం? ఏ దిగ్విజయం?

- 10-4-1938

* * *

జ్యోలితోరణం

స్వర్గవరకముల ఛాయా దేహాలి,
తెలి, నలి తలుపులు తెరచి, మూసికొని
సర్ది విలయ హేమంత వసంత
ధ్వంత కాంతి విక్రాంతి వేళలో,

చావు పుట్టుకల పొలిమేరలలో
అవలించె నొక చిత్తాగ్ని కుండం!
అనాధజీవుల సమాధులన్నీ
అఫ్ఫోరించి ఘోషించాయి!

ఇదేమి! లోకం హేరణ్యవైతుని
పదాఘూతమున ప్రతిధ్వనించగి,
కురుక్కేతమున క్రుద్భవ్యకోదశి
గదాఘూతమున గజగజలాడగి,

జూతి జూతి నిరూత పొత సం
ఘూత హేతువై, కాలకేతువై
అదె సంవ్రతప్ప తుపానుమేఘుం
తూతి గర్జించిన తూర్పువిరావం!

ప్రదీప్తకీలా ప్రవాళమాలా
ప్రపంచవేలా ప్రసారములలో,
మిహిరవాణితతి! మఖవ ధనుర్దూతి!
పుడమికి నేడే పుట్టిన రోజట!

- 1938

* * *

మానవుడా!

రోశి చక్రగంతులలో
రాళ్తిందివాల పరిణామాలలో,
బ్రహ్మండ గోళాల పరిభ్రమణాలలో,
కల్పంతాలకు పూర్వం కదలిక పొందిన
పరమాణువు సంకల్పంలో,
ప్రభవం పొందిన వాడా!
మానవుడా! మానవుడా!

సౌందర్యం ఆరాధించేవాడా!
కవితలో, శిల్పంలో –
పురుగులో, పుష్టింలో –
ఒచ్చుపులో, మేఘంలో
సౌందర్యం ఆరాధించే వాడా!
జీవించేవాడా!
సుఖించేవాడా! దుఃఖించేవాడా!
విష్ణులుడా! వీరుడా!
ప్రేమించేవాడా!
వియాగీ! యోగీ! భోగీ! త్యాగీ!

ఆలోచనలు పోయేవాడా!
అనునిత్యం అన్యేషించేవాడా!
చెట్టు, చెరువూ, గట్టు, పుట్టు
అకసంలో, సముద్రంలో
అన్యేషించేవాడా!

అశాంతుడా! పరాజయం ఎరుగనివాడా!

ఊర్ధ్వదృష్టి! మహోమహుడా!

మహోపయాణికుడా!

మానవుడా! మానవుడా!

కాట్లాడుకునేవాడా!

ఓర్ధ్వలేనివాడా!

సంకుచిత స్వభావుడా!

అయ్యా! మానవుడా!

ఒహో! మానవుడా!

ధర్మస్తాపనకు యుద్ధంచేనేవాడా!

అన్యాయం భరించలేని వాడా!

అదర్థజీవి! మహోత్మా! మానవుడా!

ఆసియా, అమెరికా, యూరోప్,

ఆఫ్రికా, ఆప్పోర్టుటియాలలో

సముద్ర దీపాలలో,

ధ్రువ ప్రాంతాలలో

పట్టణాలలో, పట్లెలలో,

ధనివో, దరిద్రుడవో,

వృద్ధుడవో, యువకుడవో,

తెల్లని, నల్లని, ఎర్రని, పచ్చని రంగో,

బలవంతుడివో, బలహీనడివో

బ్రది కేవాడా! పాడేవాడా!

మానవుడా! మానవుడా!

అవిభ్రకుటుంబి!

ఏక రక్త బంధు!

మానవుడా! మానవుడా!

అనేక బాషులు మాట్లాడేవాడా!
 అనేక ప్రలాలలో తిరిగేవాడా!
 అనేక కాంతులు వెదజల్లేవాడా
 సహృదయా! సదయా! సన్మార్గామీ!
 సముద్రాలు దా చేయాడా
 ఎడారులూ, పర్వతాలూ గడచేవాడా!
 ఆకాశాలను వెదికే వాడా!
 వక్కుతాలను శోధించే వాడా!
 పిపొసీ! తప్పొసీ!
 వంతెనలు నిర్మించినవాడా!
 వైద్యశాలలు, వస్తుప్రదర్శనశాలలు,
 గ్రంథాగారాలు, పరిశ్రమాలయాలు,
 ధూమశక్తాలూ, నౌకలూ, విమానాలూ
 నిర్మించినవాడా!
 దూరదృష్టి, దూరశ్రవణశక్తులు
 సాధించినవాడా!
 మానవుడా! మానవుడా!

రసైకజీవి!
 కపీ! నటుడా! లోచార్య!
 గానకళాకోవిదుడా! వేదాంతీ!
 విజ్ఞానధనీ! భావధునీ

దుఃఖమయా! దయాశూ! పరమఃభాసహనశీల!
 చీమనుకూడ చంపడానికి
 చేతులురాని వాడా!
 బుద్ధమూర్తి!
 జీసస్!

సంఘపశూ! శమైకజీవి!

శరీర పరీవృతుడా!
 ఘుర్చువర్ష పయోదుడా!
 ర్తకణ సమష్టి కుటుంబి!
 కష్టజీవి! కార్చికుడా! మానవుడా
 కూలి! మాలి! రైతూ!
 గుడిసెలలో బుదికేవాడా!
 గంజిసీత్తు తాగి కాలం గడిపేవాడా!
 కడు పెదు సంతానం కలిగినవాడా!
 అకలికమ్మా! మానవుడా!
 తిరగబడేవాడా! ప్రశ్నించేవాడా!
 అన్యాయాలకు ఆహాతి కావడానికెన్నా
 జంకని వాడా?
 ఛైదీ!
 రాడీ!
 ఖూసికోక్క!

మానవుడా! మానవుడా!

- 1938 (?)

సంధ్యాపకుస్వలు

ఆ సాయంత్రం.....

రాక్షీలో నార్మ షేరర్,
బ్రాడ్యేలో కాంచనమాల!
ఎట కేగుటో సమస్య తగిలిం
దొక విద్యార్థి!

ఉడిటీ శ్రీకృష్ణ విలాస్‌లో -
అటు చూస్తే బాదం హల్మ్య,
ఇటు చూస్తే సేమ్య యిడ్లీ!
ఎంచుకొనే సమస్య కలిగిం
దొక ఉద్యోగికి!

ఆ సాయంత్రం....
ఇటు చూస్తే అప్పులవాఫూలు
అటు చూస్తే బిడ్డల ఆకలి!
ఉరిపోసుకు చనిపోవడమో,
సముద్రమున పడిపోవడమో -
సమస్యగా ఘనీభవించిం
దొక సంసారికి!

- 1939 (?)

దైనికూర్కు?

వేళకని వేళలో, లేనిపోని వాంఘలతో -
 దారికాని దారులలో, కానరాని కాంక్కలతో -
 దేనికొరకు పదే పదే దేపులాడుతావ్?
 ఆకబెత్తో, అలసటతో,
 ప్రాకులాడుతావ్?
శ్రీనివాసరావ్!

శ్రీనివాసరావ్!
 దేనికోసమోయ్?
 నడీరాతిరి కడలి వద్ద
 హోరుగాలి ఉపశ్రుతిగి,
 నీలోనే నీవేదో ఆలపించుతావ్?
 అవ్యక్తపు బూపొలతో ఆలసించుతావ్
 జగమంతూ నిదుర ముఖిగి
 సద్గులిన నడీరాతిరి
 నీలోనే నీ వేదో ఆలకించుతావ్?
శ్రీనివాసరావ్!
శ్రీనివాసరావ్!

- 1939 (?)

శ్లో

నిదకు వెలియై...
 నే నొంటరినై...
 నా గది లోపల చీకటిలో,
 చీకటి లోపల నాగదిలో,
 నా గదిలో...
 చీకటిలో...

నే నొక్కడవై...
 నిదకు వెలియై...
 కన్నుల నిండిన కావిరితో!
 కావిరి నిండిన కన్నులతో!
 కన్నులతో...
 కావిరితో...

నిదకు వెలియై...
 నే నొక్కడవై...
 గుండెల కప్పిన కుంపటితో!
 కుంపటి కప్పిన గుండెలతో!
 గుండెలతో...
 కుంపటితో...

నా కనుగోనల,
 నా యెద గోడల,
 నాలుగు దిక్కుల బాకులతో...

బాకుల తోటల బాటులతో...
బాటులలో...
బాకులతో...

భగ భగ భుగ భుగ
భగ భగ మండే
నా గది చీకటి నాలుకతో!
నాలుక చీలిన నాగులతో!
నాగదిలో...
నాగులతో...

ఇర్వై కోరల,
అర్వై కొమ్ముల,
క్రూర ఘోర కర్న్ టుకులో?
కోరకి కన్నా,
కొమ్ముకి కన్నా,
కర్న్ టుక కర్న్ టుకులో?
దారుణ మారుణ దానవ భాషలు,
ఫేరవ భైరవ భీకర ఘోషలు,
ఘోషల భాషల,
ఘంటల మంటల,
కంటక కంపస్ప గణాగణలో?
చిటీకెల మెటీకల చిటుపటలో?

నే నొంటరినై...
న్యిదకు వెలియై...
చీకటి లోపల నాగదిలో,
నాగది లోపల చీకటిలో,
చీకటిలో...
ఆకటితో...

- 20-6-1939

* * *

వలు

అంతేలే, పేదల గుండెలు!
 అశ్రువలే నిండిన కుండలు!
 శ్నైచానమున శికాంతులలో
 చలిబారిన వెలి రాబండలు!

 అంతేలే, పేదల మూపులు!
 అణగార్యగ విధి త్రోద్ధోపులు,
 పయోధితట కుటీరములవలె
 భరియించవు బాధల మోపులు!

 అంతేలే, పేదల చేతులు!
 శ్యామలైర పలాజరితులు!
 విశుష్టములు, పరిపాండురములు!
 విచలించెదు విషాద హేతులు!

 అంతేలే, పేదల కన్నలు!
 విన్యమములు, వెతల వ్రణమ్ములు!
 తుపామలో తడిసిన, జడిసిన
 గోమాతల కన్నల తమ్ములు!

 అంతేలే, పేదల బ్రతుకులు!
 తిరిపెమునకు పిడికెదు మెతుకులు!
 తెరువెరుగని దీర్ఘ రాత్రిలో
 తల పగిలెడి తలప్పల గతుకులు!

(Emile Verhaeren ప్రాసిన Les Pauvres
 అనే గీతానికి అనువాదం) - 1939 (?)
 * * *

గళಿಂಚು ರವ್ಯಾ!

(The Soviet Air Force has gone into action
 - News Item . June' 41)

ಗಲಿಂಚು ರವ್ಯಾ!
 ಗಾಂಡಿಂಚು ರವ್ಯಾ!
 ಪರ್ಮರವ್ಯಾಶಂಭಂ ಪಲಿಕಿಂಚು ರವ್ಯಾ!
 ದೊರ್ರನ್ಯಾರಾಜ್ಯಂ ಧ್ಯಂಸಿಂಚು ರವ್ಯಾ!
 ಲೇಲೇ, ರವ್ಯಾ!
 ರಾ ರಾ, ರವ್ಯಾ!
 ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ಏ ರವ್ಯಾ!
 ವ್ಯಾಕೆ ಸ್ವತನ್ನಿಂದ ನ್ಯಾತಂತ್ರಾದಾತಾ!
 ಪತಿತ ನಿರ್ರತಿಕ ಪ್ರಪಂಚತಾ-ತಾ!
 ಭಾವಿಕಾಲ ಸ್ವರ್ಬಭವನ ನಿರ್ಣಾತಾ!
 ಲೇಲೇ ರವ್ಯಾ!
 ರಾ ರಾ ರಾ ರವ್ಯಾ!
 ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ!
 ಶ್ರಮಿನ್, ಗೋಗೋಲ್, ಷೆಕೋವ್, ಟಾಲ್ಸ್ಟಾಯ್,
 ಡೋಸ್ಟೋಯ್ವನ್ಸ್, ಗೋರ್ಕ್, ಕೂಪ್ರಿನ್
 ಶಿಲ್ಪಸ್ಮಾಲ್ಯಲೈ
 ಜೀವಿತಂ ಮಧಿಯಿಂಚಿ,
 ಪಾಪ ಪಂಕಂ ನುಂಡಿ ಪದ್ಯಾಲು ಪುಟ್ಟೀಂಚಿ,
 ಕಾರ್ಡ್ರಿಕ ಸ್ವರ್ಗಾನ್ವಿ ಕಲಗನ್ನ ರವ್ಯಾ!
 ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ರವ್ಯಾ! ನಾ ರವ್ಯಾ!

మార్క్స్‌పు, ఎంగెల్స్ మహాప్రవక్తలే
 బుఖారిన్, బకూనిన్, క్రోమోలెకిన్,
 భావాల కోలాహలంతో
 మానవ పురోగమన మార్గాలు తెరువగా
 లెనిన్ తపస్సు,
 స్టోలిన్ సేద్యం
 జ్యోతించిన, ఘలించిన సముజ్జ్యల తేజం!
 యునైటెడ్ సోవియట్ సోషలిస్ట్ రాజ్యం
 స్వాతంత్ర్య శక్తువుల గుండెల్లో బల్లెం!
 పర పీడనాపరుల ప్రాణాల బైరచి!
 రా రా రా, రష్యా!
 లే లే లే, రష్యా!
 రష్యా! రష్యా! రష్యా! ఓ రష్యా!

ఈ అర్థి వర్ణాలు,
 ఈ రక్తపొత్తాలు, —
 ఎలాగూ వచ్చాయి, ఏమయుతే కానీ!
 ఈ సవన రంగంలో ఎగరనీ జీవాలు!
 ఈ సమరం తుది చూడక
 ఇక నిలిచి పోరాదు!
 తిరుగులేని ప్రతిజ్ఞ తీసుకో రష్యా!

చెట్టుబడి కూటూలు కట్టుకడుతున్నాయి!
 కుటులు, కూహకం చెలరేగుతున్నాయి!
 అపశ్య ప్రచారపు రేడియో బాకా,
 రాజకీయాలలో రంకు వేషాలు,
 మరఫీరంగులు తెచ్చి మందిచ్చి, రష్యా!
 విమాన బాహ్యవులు విసురుతూ, రష్యా!
 అనంత ప్రపంచం అంతటా నీవై

నీ గొడుగు నీడల్ని సాగించు రష్యా!
ప్యతంతత, సమానత సాధించు రష్యా!
రష్యా! రష్యా! రష్యా! ఓ రష్యా!

సుష్టకంకాళాలు మేలుకొంటున్నాయి!
ప్రపంచం పడగెత్తి బుసక్కట్టి లేచింది!
కార్బ్రూకులు, క్రూకులు, తాడితులు, పీడితులు,
కెరటాలుగా పొంగి తిరగబడుతున్నారు!
ప్రపంచం నీ కోసం పరిపక్కంగా వుంది!
కోటి గౌంతులు నిన్నుకూరి రఘ్యున్నాయి
కోటిచేతులు నిన్ను కౌగిలిస్తున్నాయి!
సై అంటూ రష్యా!
జై అంటూ రష్యా!
లే లే లే రష్యా!
రా రా రా రష్యా!
రష్యా! రష్యా! రష్యా! ఓ రష్యా!

- 1941

* * *

నిజంగానే?

నిజంగానే నిథిలలోకం
 నిందుహ్వారం రహిస్తుందా?
 మానవాళికి నిజంగానే
 మంచికాలం రహిస్తుందా?

నిజంగానే, నిజంగానే
 నిథిలలోకం హసిస్తుందా?
 దారుణ ద్వేషాగ్ని పెంచే
 దానవత్యం నశిస్తుందా?

బానిసల సంకెళ్ళు బిగిసే
 పాడుకాలం లయిస్తుందా?
 సాధుసత్యపు సోదరత్యపు
 స్వాదుతత్యం జయిస్తుందా?

జడలు విచ్ఛిన, సుదులు రెచ్చిన
 కడలి నృత్యం శమిస్తుందా?
 నడుమ తడబడి, సడలి, ముడుగక
 పడవ తీరం క్రమిస్తుందా?

నిజంగానే, నిజంగానే?

- 1941 (?)

నీడలు

చూడు, చూడు, నీడలు!
నీడలు, పొగ మేడలు!
యుగ యుగాల దోషిడిలో,
నరనరాల రాషిడిలో –
వగదూరిన,
పొగచూరిన
శాసనాల జాడలు!
జాలిజార్పు గోడలు!

చూడు, చూడు, నీడలు!
నీడలు, పొగ మేడలు!

★   ★   ★

చూడు, చూడు, నీడలు
పేదవాళ్ళ) వాడలు!

నరనరాల వేదనలో
తరతరాల రోదనలో –
బక్క- చిక్కి!
బిక్క-చచ్చి
పడిన బతుకు గోడలు!
పాడుపడ్డ వాడలు!
చూడు, చూడు, నీడలు!
పేదవాళ్ళ) వాడలు!

చూడు, చూడు, నీడలు!
 పూలు లేని కాడలు!
 తరతరాల చెరసాలల
 రకరకాల తెరచాటుల
 పాదిగిట్టిలో
 ఒదిగిలిపఁడు
 నిర్మాగ్యపు నీడలు!
 ఎడారిలో ఓడలు!

చూడు, చూడు, నీడలు!
 పూలు లేని కాడలు!

చూడు, చూడు, ప్రీడలు!
 పీడలతో క్రీడలు!
 చూడు, చూడు, నీడలు!
 షార్యునితో క్రీడలు!
 షార్యునిలో షాములతో
 క్రీడలాడు నీడలు!

- 19-6-1947

* * *

చగన్నిధుని రథచల్లు

పతితులార!

భ్రష్టులార

బాధాసర్వ దష్టులార!

బదుకు కాలి,

పనికిమాలి,

శని దేవత రథచక్రపు

టీరుసులలో పడి నలిగిన

దీనులార!

హీనులార!

కూడు లేని, గూడు లేని

పక్కులార! భిక్కులార!

సఖులవలన పరిచ్యతులు,

జనులవలన తిరస్కరితులు,

సంఘానికి బహీష్మృతులు

జితాసువులు,

చ్యాతాశయులు,

హృతాశయులు,

హతాశులై

ఏడవకం డేడవకండి!

మీ రకం, కలగి కలగి

మీ నాడులు కదలి కదలి

మీ ప్రేవులు కనలి కనలి

ఏడవకం డేడవకండి!

ఓ వ్యధా నివిష్టులార!

ఓ కథా వజిష్టులార!

పతితులార!

భిష్టులార!

బాధాసమృదష్టులార!

విడవకం దేడవకంది!

వస్తున్నా యొస్తున్నాయి...

జగన్నాధ,

జగన్నాధ,

జగన్నాధ రథచక్రాల్!

జగన్నాధుని రథచక్రాల్!

రథచక్రాల్,

రథచక్రాల్,

రథచక్రాల్, రథచక్రా

లొస్తున్నా యొస్తున్నాయి!

పతితులార!

భిష్టులార!

మొయిల్లారిని

బయలైరిన

రథచక్రాల్, రథచక్రా

లొస్తున్నా యొస్తున్నాయి!

సింహోచలం కదిలింది,

హీమాలయం కరిగింది,

వింధ్యాచలం పగిలింది -

సింహోచలం,

హీమాచలం,

వింధ్యచలం, సంధ్యచలం....
 మహానగా లెగురుతున్నాయి!
 మహోరథం కదులుతున్నాది!
 చూర్మాన
 ఘూర్మాన
 దీర్ఘమాన గిరిశిఖరాల్
 గిర గిర గిర తిరుగుతున్నాయి!
 పతితులార!
 భ్రష్టులార!
 బాధాసర్వదష్టులార!
 రారండ్రో! రండ్రో! రండ్రో!

ఊరవతల సీరింకిన
 చెరుపుపక్క, చెట్టునీడ —
 గోనెలతో, కుండలతో,
 ఎటుచూస్తే అటు చీకటే,
 అటు మఃఖి, పటునిరాశ —
 చెరసాలలు, ఉరికొయ్యలు,
 కాలువలో ఆత్మహత్య!
 దగాపడైన తమ్ములార!
 మీ బాధలు నే నెరుగుదును...
 వడలో, కడు
 జడిలో, పెను
 చలిలో తెగనవసి కుములు
 మీ బాధలు, మీ గాధలు
 అవగాహన నాకవుతాయి
 పతితులార!
 భ్రష్టులార!
 దగాపడైన తమ్ములార!

మీ కోసం కలం పట్టి,
 ఆకాశపు దారులంట
 అడావుడిగ వెళిపోయే,
 అరచుకుంటు వెళిపోయే
 జగన్నాథుని రథచక్రాల్,
 రథచక్ర ప్రశయఫోష
 భూమార్గం పట్టిస్తాను!
 భూకంపం పుట్టిస్తాను!

నట ధూర్జుటి
 నిటాలాక్షి పగిలిందట!
 నిటాలాగ్ని రగిలిందట!
 నిటాలాగ్ని!
 నిటాలార్ధి!
 నిటాలాక్షి పటూలుమని
 ప్రపంచాన్ని భ్రయిపెట్టింది!

అరె రుహా! రుహా!
 రుఖుక్క, ఫటుక్క.....

హింసనచణ
 ధృంపరచన
 ధృంపనచణ
 హింస రచన!
 విషవాయువు, మర ఫిరంగి,
 ట్రార్టీడ్, టోర్నుడ్!
 అది విలయం,
 అది సమరం,
 అటో యిటో తెగిపోతుంది?

సంరంభం,
 సంక్లోభం,
 సమ్మర్దన, సంఘర్షణ!
 హోహాహాలం పొగచూరింది!
 కోహాహాలం చెలరేగింది
 పతితులార!
 భఘ్యులార!
 ఇది సవనం,
 ఇది సమరం!
 ఈ యెగిరిన ఇనుష డేగ,
 ఈ పండిన మంట పంట-
 ద్రోహాలను తూలగొట్టి,
 దోషాలను తుడిచి పెట్టి,
 స్వాతంత్ర్యం,
 సమఖావం,
 సౌబ్రాతం,
 సౌహోరం
 పునాదులై ఇట్టు లేచి,
 జనావళికి శుభరం పూచి -
 శాంతి, శాంతి, కాంతి, శాంతి
 జగమంతా జయిష్టంది,
 ఈ స్వప్నం నిజమవుతుంది!
 ఈ స్వగ్రం బుజువవుతుంది!
 పతితులార!
 భఘ్యులార!
 బాధాసర్వదఘ్యులార!
 దగాపడిన తమ్ములార!
 ఏడవకం డేడవకండి!

వచ్చేశాయ్, విచ్చేశాయ్,
జగన్నాథ,
జగన్నాథ,
జగన్నాథ రథచక్రాల్,
జగన్నాథుని రథచక్రాల్,
రథచక్రాల్,
రథచక్రాల్,
రథచక్రాల్, రథచక్రాల్,
రారండో! రండో! రండో!
ఈ లోకం మీదెనండి!
మీ రాజ్యం మీరేలండి!

- 1940

శ్రీశ్రీ గులంచి...

◆ఆదార్య కేతు విశ్వనాథరెడ్డి◆

శ్రీశ్రీలో సంప్రదాయ సాహిత్యం, సాహిత్య సిద్ధాంతాల జ్ఞానం ఉంది వైదువ్యం ఉంది. జాతీయ, అంతర్జాతీయ సాహిత్యాల, సాహిత్య చలనాల, ఉద్యమాల, ధోరణుల పరిచయమూ, అవగాహనా ఉన్నాయి. శ్రీశ్రీ సృజన, ప్రతిభ, తాత్క్విక మార్గాన్నిపణతో కూడిన నిరంతర ప్రయోగాల

కవిత్వ మాధ్యమం మీద శ్రీశ్రీకున్న అదుపు - పద్యం, గేయం, రచన పద్యం, పాట, శతకం, ప్రాసుక్రీడ, లిమరిక్, కవితా సంభాషణ కవితా రూపొలమీద అదుపు - కవితా ప్రైయులందర్నీ చెక్కుతల్లి చేసింది ప్రపంచం అంతటా వచ్చినటువంటి ఉల్లేలకట్టేల ప్రభావం'తో 'ధండవ్యామానంగా మండిపోతున్న దశాబ్ధం'లో మహాప్రసాదం గీతాలు వచ్చాయి వాటిలోని 'మార్పిస్తు స్వార్థి, సామాజిక స్పృహ యూద్యచ్ఛికాలు కావని' శ్రీశ్రీ తనమాటగా చెప్పారు అప్పటినుంచీ, అంటే 1933లో రాసిన జయభేరి గీతం నుంచీ 1983లో మరిటించే వరకూ అలజడికీ, అందోళనకూ గుర్తైన తిరుగుబాటు యువపారకుల్ని సామాజిక పరివర్తన' 'అభ్యుదయం' కోసం క్రియాశీలంగా కదలిన పొరకక్రోత్ప సముదాయాల్లీ శ్రీశ్రీ ఉత్సేజపరిచారు ఇరవయ్యా తశాబ్దిలో ఒక ఆర్ద్రశతాబ్ది కాలం సాహితీ ప్రజారంగాల్లో శ్రీశ్రీ - కదలికకు సంకేతంగా నిలిచారు. సాహిత్యంలో 'క్లాసిసిజం,' జాతీయ దురహంకార ధోరణులను వ్యతిరేకించారు అభ్యుదయ కవితా వైతాళికుడిగా, విఘ్నవకవితా చేశికుడుగా గుర్తింపు పొందారు

కవిత్వంలోనే కాకుండా కథ, నవల, నాటకం త్రవ్యాసాటీక, ప్రత్యేక వ్యాసం (భీశ్రీ), విమర్శ, యాత్రాచరిత, ఆత్మకథ, లేఖాసాహిత్యం ప్రత్యేయుల్లో సైతం తనదైన ముద్రను ప్రతిఫలించటానికి ప్రయత్నించారు. సృజనాత్మక రచనల అనువాదంలో అనుసృజనకు దృష్టింతంగా నిలిచారు.

కథారచనలో చైతన్య ప్రవంతి ధోరణి ప్రవేశానికి స్వార్థి నిచ్చారు శ్రవ్యనాటీకల్లో మానవుని భవితవ్యాన్ని గురించి కలలు గన్నారు. విమర్శలో 'రసానందం' 'రసావిష్వరణ' 'రసాస్వాదన' 'రసస్పుందన' 'రీతి' లాంటి ఆలంకారిక సంప్రదాయ పరిభాషను వాడారు 'రసన' అనే 'వికకాలంలో' అనే రసాలు ఉప్పొంగ చేసే రచనాపద్ధతిని ప్రతిపాదించారు. అత్యకథ అనంతంలో వ్యక్తిగత బలహీనతల్లి బహిరంగంగా చెప్పుకునే ఒక కొత్త పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టారు. (పాశ్చాత్య అత్యకథల Openness ప్రభావమూ, కొంతవరకు పొట్టోనేరూడా అత్యకథ ప్రభావమూ అనంతం మీద ఉండి ఉండాలి). రచనా సందర్భాన్ని రచనను బట్టి మార్పిజం, ప్రాయాదిజంలోని భౌతిక మానసిక ప్రపంచాల సంబంధాన్ని, లోతుల్ని పట్టుకోడానికి ప్రయత్నించారు. తన జీవితకాలంలోనే అభీమానులనూ, అనుక్రూలనూ, ముగ్గులనూ, ఆరాధకులనూ, వీరభక్తులను, ద్రాయింగ్రూం కవిత్వకూ ప్రదర్శకులనూ సంపాదించుకున్నారు.

తెలుగు సాహిత్యరంగంలో శ్రీ శ్రీ ఒక అద్భుతవ్యక్తి (Legend) గా ఒక సమ్మాహనశక్తి (Charishma)గా కీర్తిప్రతిష్ఠలు సంపాదించుకున్నారు ఒక గూఢ ప్రశ్న (enigma) గా కూడా నిలిచారు

ఇవయ్యాశాధీ చివరి రెండు దశాబ్దాల్లో శ్రీ శ్రీ జీవిత సాహిత్యాలగురించి, సమాజం శ్రీ శ్రీ జీవిత సాహిత్యాలమధ్య ఉండే అన్యోన్య సంబంధాల గురించి మునుపటికంపే నిశితంగా విమర్శకులు పునర్చూల్యంకనానికి పూనుకున్నారు. ఈ పునర్చూల్యంకనానికి దోషాదం చేసిన కారణాలు కొన్ని : 1 మారిన రాజకీయ సామాజిక సాంస్కృతిక సన్మిహితాలు, 2 భిన్న ప్రాంతియు, సామాజికవర్గాలనుంచి విద్యాధికులు, రచయితలు, విమర్శకులు రావటం, 3 రచనా సందర్భంలో, పారక్రోత్త, ప్రేక్షక సంబంధాల్లో వచ్చిన మార్పులు, 4. రచనా పద్ధతుల్లో వచ్చిన మార్పులు, 5 ప్రపంచికరణ, సంస్కృతికరణ, విసంస్కృతికరణ ప్రభావాలవల్ల తల్లిన కొత్తభావనలూ, సాహిత్యధోరణలు, 6 శ్రీ శ్రీ రచనలు దాదాపు సమగ్రంగా అందుబాటులో ఉండటం, 7 చర్చలను ప్రోత్సహించే పుత్రికల్లో స్థలందొరికే అవకాశాలుండటం - వీటిమూలంగా కొన్ని చిల్లర చర్చలూ జరిగాయి మరికొన్ని విశ్లేషణలూ జరిగాయి

చిల్లర చర్చల్లో ముఖ్యమైన చర్చ యుగకవి/ యుగకర్త ఎవరనే విషయం. ఇదాక పీకులాట వ్యవహారం, కాకపోతే పీచమిరాయి సాగుతీత కొన్ని లక్షల మానుష సంవత్సరాలను యుగం మహోయగం, బ్రహ్మకల్పం, పద్మకల్పం, పరాహకల్పం ప్రమాణాలుగా భావించే దేశంలో ఇంగ్లీషు సాహిత్యంలోని (epoch, epoch, maker) సంప్రదాయాన్ని అనుసరించటం, తెలుగు సాహిత్యానికి అన్యయించుకోవటం విడ్డారం మరొక విడ్డారం రాజులూ, రాజవంసాలూ, కవులూ మాత్రమే యుగవిభజనలో ముఖ్యులు అనుకోవటం ఈ సందర్భంగా కె వి రమణరెడ్డి అభిప్రాయాన్ని ఉటంకించుకోవచ్చు. “కవిత్వానికి మనదేశంలో ఉన్న ఆకర్షణ, నిజం ఆలోచిస్తే, సంఘం వెనుకబాటుతనానికి దాఖలా. వచనం గద్దమీద ‘ఉండవలసిన నేబీ’ ‘ప్రజాసామీక’ యుగంలోనూ ఈ ‘అదివ’ యుగ అవకేషం సుధూరగతం యింకా మనమీద భూతంలా కాకుండా, సన్నిహిత భావబంధువులా పెత్తనం సాగించుకుంటోది” (ఆధునికయుగంలో కవిలోకం పేజీ 89,90) సాహిత్యంలోని ఒక చారిత్రక దశను మలుపు తిప్పిన సూట్రిమంతమైన స్పృజనాత్మక రచనను ప్రమాణ గ్రంథంగా, దాని రచయితను ప్రమాణ రచయితగా గుర్తించడం సాహిత్యంలో నాగరిక లక్షణం.

శ్రీ శ్రీ రచనల విశ్లేషణాపూర్వక పునర్చూల్యంకనంలో కొన్ని వాదాలు ప్రత్యక్షంగానో, గోప్యంగానో కన్నిస్తాయి. అవి. 1. శ్రీ శ్రీ జీవితంలోని అసంబంధతా, అస్తిత్వ విచికిత్సా, క్రోపాట్టిన్ (1842 - 1921) తరఫో అరాచక అదర్చకాండ్చా శ్రీ శ్రీ రచనల్లో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. 2. శ్రీ శ్రీకి మార్పిగం తెలియదు. 3. శ్రీ శ్రీలో సంప్రదాయధోరణి బలంగా ఉంది. అది బ్రాహ్మణవారధోరణి. 4. భాషల్లో, భావనల్లో, భండస్సుల్లో గురజాడతో పోలిస్తే శ్రీ శ్రీ అధునికుడు కాదు (బూదరాజు రాధాకృష్ణ, మహాకవి శ్రీ శ్రీ పేజీ, 87) 5. లిఖిత సంప్రదాయంలోకి చేరిన పరిమితి మాలిక లక్షణానికిగాని, మాలిక సంప్రదాయంలోని సారళ్యానికి, నిసర్జవేగానికి, పునరుత్స్తీకి శ్రీ శ్రీ కవిత్వం దృష్టాంతం కాదు (గరిమెళ్ల మాక్స్ డైల్ దోరతము (1921) లాగా, గద్దర్ పాటల్లాగా. శివసాగర్ కొన్ని గీతాల్లాగా) నిరక్షరాస్యులు

ఎక్కువగా, అక్కరాస్యలు తక్కుపగా ఉంటున్న సమాజంలో గిరిజన సంస్కృతి సజీవంగా ఉంటున్న సమాజంలో శ్రీలీ కవిత్వం ఎక్కువ మందిని చేరలేదు 1972లో రా రా శ్రీలీ 'తాత్మిక చిత్తవ్యత్రిని గురించి వేకువ ప్రతికలో ఒక వ్యాసం రాశారు కొన్ని రచనల్లో మాత్రమే వ్యక్తమయ్యే ఈ తాత్మిక చిత్తవ్యత్రిని దృష్టాంతాలు చూపుతు చర్చించారు శ్రీలీలోని 'అంతులేని అనంతప్రవై', 'అనంతమైన ఒంటరితనమూ' 'ఆవ్యాజమైన పరివేదనా' 'నిరుపశమనంగా ఉండే దుబిమూ ఏలాంటివో తెలిపారు 'మానవుడా' అనే గేయంలోని 'శరీరపరివ్యతుడా' అన్న శ్రీలీ ప్రయోగంలోని అంతరార్థాన్ని రా రా. వట్టకోడానికి ప్రయత్నించారు "తాను శరీరం కంటే భిన్నమనే ఒక భావాన్ని మానవునికి అనుభవం చేసే తాత్మిక చిత్తవ్యత్రిని శ్రీలీ సూచిస్తున్నాడని చెప్పుచ్చు" అని రా రా అభిప్రాయపడ్డారు.

శ్రీ శ్రీ మార్క్షిజం అవగాహన గురించి

ఆర్థిక మాంద్యం (1929 -34), స్పెయిన్ అంతర్యాద్ధం (1936-39) కాలంలో గొప్ప రచనలు చేసిన అడెన్, స్పెండర్, దేలూయిస్, దిలాన్ఫామ్స్, జార్జిబార్కర్, ఆకాలంలోనే ఇంగ్లాండు నుంచి వెలువదిన ఇండియన్ ప్రొక్రిసివ్రెటర్స్ మానిఫిస్టో - "జన్మి యిన్న ప్రవాహోలమధ్య" "తన" మహోప్రస్థాన గొలు కూడా ప్రవహించాయి" అని శ్రీలీ చెప్పుకున్నారు "ఈ వాస్తవాలన్నింటికి నేను స్పందించినా, ఇలాంటి రచనలను 'సామాజిక వాస్తవికత' అంటారనీ దీనివెనుక దన్పుగా 'మార్క్షిజం' అనే దార్శనికత ఒకటి ఉండని అప్పటికీ నాకు తెలియదు" అని శ్రీలీ తెల్పారు (మహోప్రస్థానం నామాట. శ్రీలీ ప్రచురణలు మే 1990 - సింతదస్తురీలో) అప్పటికీ శ్రీలీ మార్క్షిజానికి సంబంధించిన ప్రమాణ గ్రంథాల నుంచి ఉత్తేజం పొందలేదు. ఆ తర్వాత కూడా దాదాపు అదే స్థితి అయిన ప్రథానంగా స్వార్థ పొందింది, జాతీయ, అంతర్జాతీయ సాహిత్యం నుంచీ, ఆ ఉధ్వమాలనుంచీ ఈ స్వార్థితోనే సాహిత్యంలోంచి, సాహిత్యోద్యమాలకు నేతృత్వం వహించారు. ఫ్రైంచి, జర్జన్, చెక్, పోలిష్ ఇంగ్లీష్ అమెరికన్, స్పెనిష్, రష్యన్, చైనీస్ సాహిత్యాలను అయిన చదివారు శ్రీలీ సాహిత్య స్పృజన విస్తారమైన సాహిత్యాద్యయనానికి, సాహిత్య మధనానికి, జీవితానుభవాల విభేదమకూ, ప్రపంచంలోని పీడిత మానవ ఫోషలకూ సంబంధించింది. శ్రీలీ మార్క్షిజం నుంచీ మానోయిజందాకా, నక్కలిజం దాకా చేసిన ప్రయాణం సమగ్ర సిద్ధాంత అవగాహనతో ముడిపడింది కాదు సాహిత్య విమర్శలో అయిన ప్రస్తావించిన (thesis, antithesis, Synthesis' dialectic materialist technique') (వేమన పద్మల్లోని నిరూపణ శిల్పాన్ని గురించి) అనే శాస్త్ర పరిభ్రాంతాలు శాస్త్రవమణానికి నిలిచేవి కావని చేచా నిరూపించారు. ('విమర్శకుడిగా శ్రీలీ' సాహిత్య వ్యాస రింథోళి పేజీలో 150, 151) నిజానికి Thesis, antithesis, synthesis అనే మాటలు జర్జన్ భావాది ఫిచే (1762-1814) ప్రతిపాదించినవి ఈ పద్ధతిలో భావాద గతితార్పిక లక్షణాలు కొన్ని ఉన్నాయి

సామ్యవాద వాస్తవికత అనే మాటను కూడా అయిన సోవియెట్ సాహిత్యం నుంచి గ్రహించిన మాట తప్ప, సిద్ధాంత భావిక నుంచి వివేచించిన మాటకాదు - జార్జిలూకాన్సులాగా శ్రీలీ ఎన్నెన్నో ప్రవాహోల మధ్య మార్క్షిజం బీజలక్షణాలను తన రచనల్లో ప్రవహింప చేశారు.

స్వజనాత్మక వచన సాహిత్యంలో కొండవటిగంటి కుటుంబరావు కున్నంత మార్కీజం అవగాహన శ్రీల్కి ఉండని చెపులేము

శ్రీల్కిలోని సంప్రదాయధోరణి బ్రాహ్మణవాదాంశాలు

ప్రాంతం, వర్షం, కులం, లింగం, వృత్తి, విద్యాస్థాయిలు భాష జీవితానుభవాలమీద ప్రభావాన్ని చూపుతాయి సామాజిక వాతావరణం నుండి ఏర్పడే ఈ జీవితానుభవాలు రచయిత రచనా వ్యక్తిత్వంలో భాగమవుతాయి శ్రీల్కిలోని శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావుని పరిశీలన్నే అతనిలోని వర్ధ కుల పరిమితి అర్థమవుతుంది (శివసాగర్ విరసం మరణించింది!! దళిత వాదవివాదాలు పేజీ (104) "శ్రీల్కి సాహిత్య వ్యక్తిత్వంలో శ్రీల్కి అభివ్యక్తి కూడా ఒక భాగం అతని ప్రతీకల నిండా పదబంధాల నిండా బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే నుసాద్యమైన పరిభ్రావ సంస్కృతి కనబడుతుంది (బి యుస్ రాములు ఇదే పుస్తకంలో పేజి 79) ఒకే కులానికి చెందిన విశ్వాంధ, శ్రీల్కిల సాహిత్య దృవ్యాఖాల మధ్య తేడాలు ఎందుకు వచ్చినట్లు? decaste (డికాస్ట్రీ) కావటం జరగనే జరగడా? ఎమైనా సాహిత్య విమర్శ పరంగా మార్కీజం - పూలే - అంబేద్కరిజం విశ్లేషణ మూల్యాంకన పద్ధతులు ఇంకా అభివృద్ధి కావలసింది

గురజాడతో పోలిసై శ్రీల్కి

గురజాడ లిఖిత సంప్రదాయానికి సంబంధించిన కపీ, రచయితే అయినా, మౌఖిక సంప్రదాయంలోని సారళ్యాన్ని - భాషా సారళ్యాన్ని సాధించినవాడు శ్రీల్కి శబ్ది సంయోజనమూ, సమాసఫుటినా, పదచిత్రాలూ, భావ శబలతా దేశి సంప్రదాయానికి సంబంధించినవి కావు. ఒకరకంగా మార్ఘ సంప్రదాయమార్ఘంలో నడిచినవి మరో ప్రస్తావంలో శ్రీల్కి సారళ్యాన్ని సాధించారు. నిజమే. గురజాడ అడుగుజాడలో నడిచానని శ్రీల్కి స్వయంగా చెప్పుకున్న గురజాడ, గరిమెళ్ల, కవికొండల, చింతాదీక్షితులు వంటి వారి రచనల్లోని మాట్లాడే భాషపు దృగ్గొన్న తైలి శ్రీల్కిలో కన్నించదు. అప్రమత్తతును పొగొట్టి చైతన్య స్వామీన్ని, కార్లోత్సాహన్ని కల్పించే భాషా నిర్మాణాలను అయిన మహాప్రస్తావంలో వాడుకున్నారు. మలయమారుత సదృశ్యమైన భావకవితా తైలిని వదలి, రుంగులునిల పడ్డధ్వనం పొగొట్టపు భూంకార ధ్వనులు ప్రతిధ్వనించే మహాంద్వ్యా తైలిని శ్రీల్కి వాడుకున్నారు. సాహిత్యంలో గురజాడ విషాఖాంత్ర్యాన్ని శ్రీల్కి నిరూపించారు. గురజాడలోని మేధాశక్తి జీవితంలోని అనేక రంగాల్లో స్పృశించగలిగే, ప్రశ్నించగలిగే వైజ్ఞానిక దృష్టి, ఆధునిక సంస్కారమూ శ్రీల్కిలో తక్కువే కానీ శ్రీల్కి సాధించిన ఆభ్యుదయ వాస్తవికత, గురజాడ సాధించిన దానికంటే ఊర్ధ్వచలన స్వభావం కలది శ్రీల్కి జీవితసాహిత్యాల విశ్లేషణ, మూల్యాంకనం, శ్రీల్కి ప్రయోగశీలత అయిన రచనల్లోని ప్రాచ్య, పాత్మాత్మ సంప్రదాయ ధోరణులు అయిన దృష్టిలోని అంతర్జ్ఞాతీయత, దేశీయత, రాష్ట్రీయత అశించిన అయిన మార్కీజ్స్ సిద్ధాంత పరిజ్ఞానం పరిమితులు సల్రియలిజింతో సహా వివిధ రచనా ధోరణులమీద అయినమమకారం భాషా నిర్మాణాలలోని తైలిలోని urbanity పీటిలోని వైరుధ్యాలను మరింత లోతుగా అధ్యయనం చేయవలసి రావచ్చు అందుకే శ్రీల్కి గూఢప్రశ్నగా మిగిలారని అనటం పునర్మూల్యాంకనంలో ఈ గూఢ ప్రశ్న ఛేదింపక తప్పదు

లభు వివరణలు

◆ డాక్టర్ ద్వా.నా.జాత్రి ◆

“మాటలకు సొంతవిలువలేదు వాటిని పేర్చినపుడు కొంతవిలువ వస్తుంది” అన్నాడు శ్రీ శ్రీ ప్రతీకవాదం, సంస్కృతవదబాహుళ్యం, అధివాస్తువికత, నూత్న ప్రయోగత్వం వంటి కారణాలవల్ల శ్రీ శ్రీ కవితల్ని పూర్తిగా అర్థంచేసుకోవడం కష్టమే చాలామంది కొంత ప్రయత్నం చేశారు డాక్టర్ మిరియాల రామకృష్ణ “శ్రీ శ్రీ కవిత్వా! వస్తువు, సంవిధానం” అనే సిద్ధాంతవ్యాసంలో పదాలకు, పదబంధాలకు చాలామటుకు సముచితంగా వివరణ ఇచ్చారు శ్రీ శ్రీ మహాప్రస్తానాన్ని బాగా అర్థంచేసుకోవడానికి ఈ పుస్తకం బాగా తోడ్పడుతుంది “1933 నుంచి 1947 వరకూ రచించిన గీతాలలో నుంచి ప్రత్యేకలక్ష్యంతో 41 గీతాలను మాత్రం ఏర్పికూర్చి ముద్దించిన భండకావ్య సంపుటియే మహాప్రస్తానం మహాప్రస్తానంలో శ్రీ శ్రీ సర్వతంత్రస్వతంత్రుడు పొత్తాత్మ సాహిత్య సముద్రావగాహనం చేసినవిన శ్రీ శ్రీ మహాప్రస్తానంలో కనిపిస్తాడు శ్రీ శ్రీ కవిత వర్తమాన కాలంలో పొటమరించి భవిష్యత్తులోకి ఎదుగుతూబోయే లక్షణంగలది” - మి రా.

మహాప్రస్తానం

జిది జాతిని ముందుకు నడిపించే సమరగితి మరోప్రవంచం అంటే సామ్యవాద ప్రవంచం ప్రస్తానం అంటే ప్రయాణం ఈ అసమ సమాజంనుంచి, ఈ దోషించే వ్యవస్థనుంచి, ఈ పెట్టుబడిదారీ పెత్తనం నుంచి సమ సమాజం ఔపు, వద్దరహిత దోషించే రహిత వ్యవస్థాపు, కార్బూక శ్రామిక కల్యాణం ఔపు, సామ్యవాద వ్యవస్థ ఔపుచేసే గౌపు ప్రయాణం మహాప్రస్తానం.

వర్షుకాశ్రముల - వర్షించేయేఘూలు

త్రైతాగ్ని - గార్వపత్యం, దక్షిణాగ్ని, అహవనీయం అని అగ్ని మూడు రకాలు కాసారం - సరస్సు

శివసముద్రం - కర్మాటక లోని కావేరినది జలపాతం

నయాగరా - ప్రపంచ ప్రసిద్ధిక్రించు జలపాతం. అమెరికాలో ఉంది

రేచులు - రేచుకుక్కలు

ధనంజయుడు - అర్థముడు

అగ్నికిరీటం - పారిశ్రామిక విష్వవం సూచిస్తుంది

ఎర్రబాహు - కమ్మునిజం, మార్కెషం

హోమజ్యూలలు - పవిత్రత, దహించివేయటం

అనలవేదిక - అగ్నివేదిక (యజ్ఞవేదిక)

అప్ర - రక్తం

భవభూతి - సంస్కృతకవి ‘ఉత్తర రామచరిత్ర’ రాసి కరుణరసానికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చినవాడు

పరమేష్టి - బ్రహ్మ

చాంపేయమాల - సంపెంగదండ

ఊళ - కేక (పిలిపు, ధ్వని) నక్కల అరుపుల్ని ఊళలు అంటారు

కేదారగౌళ - కరుణరసాత్మకమైన, నిండైన రక్తిగల రాగం

రుఫులు - సెలయేళ్ళు

జయబేరి

వాడుకథాషకి ప్రాధాన్యమిచ్చి ముత్యాల సరంలో రాసింది ‘నేను’అంటే కష్టజీవి, శ్రామికుడు, చరిత్రకెక్కని కష్టజీవి.

అపూతి - అగ్నిలో వెయ్యటం

విశ్వవృష్టి - విశ్వవర్షం

సోన - అల్పవర్షం, ప్రవాహం

భుగ్యం - విరుగుట (నాశనం)

నిశీధి - రాత్రి

విశీర్జం - శుష్టుంచిన (వదిలిన)

కుహూరుత - కోకిల ధ్వని

అవతారం

ఇందులో అభ్యుదయ కవిత్వాలక్ష్మణాలలో ఒకటైన ‘తిరుగుబాటు’ ను సూచించాడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థాపై, పెత్తందారీ వ్యవస్థాపై శ్రామికులు తిరుగుబాటు చెయ్యడాన్ని ప్రతీకాత్మకంగా చెప్పాడు

మహిషం - దున్నపోతు

జాగిలం - కుక్క

సప్తపాయములు - ఏపుగుప్రాలు (సూర్యని రథాన్ని లాగుతూవుంటాయి)

సూకరం - పంది

ఘుర్పు రిస్తూ - ముక్కుతో ఘుర్ ఘుర్ అని ధ్వని చేస్తా.

జ్యోలాతోరణం

ధ్వాంతం - చీకటి

ఘూతము - దెబ్బ

సంవర్తము - ప్రకయం

తూర్పార్యారావం - వాద్యనాదం

మిహిరుడు - సూర్యుడు

వాజి - గుర్తం

ద్వృతి - కాంతి

నవకవిత

అభ్యుదయ కవిత్వ లక్ష్మణాల్చి ఇందులో చెప్పాడు అన్నీ ప్రతీకలే ఉదాహరణకి సిందూరం - కార్యదీక్షక్కి

రక్తచందనం - త్యాగానికి

బందూకం - విష్ణువానికి

సంధ్యారాగం - సంఘుర్భణకి

పులిచంపినలేడినెత్తురు - ధనికస్వామ్యపు దౌర్జన్యానికి గుర్తు

ఎగరేసిన ఎర్రని జెండా - కార్యిక ఉద్యమానికి సంకేతం

రుద్రాలిక నయన జ్యోలిక - శివుడి మూడో కంటి మంట-సాప్రాజ్యవాదాల రక్త దాహానికి సంకేతం

కలకత్తు కాళిక నాలుక - కలకత్తు నగరంలోని దుర్గనాలుక - వినాశానికి దుష్ట సంహారోత్సవానికి సంకేతం

సాహసి

మితవాదుల్చి వేళాకోళంచేసే ఖండిక

సుప్త భుజంగాలు - నిద్రిస్తున్న పాములు

మన్సిష్టకులాయం - మెదడు గూడు

మనోవల్మికం - మనస్సు అనేపుట్టి (కొత్తపదం)

మంత్ర నగరి - రహస్య సమావేశాలు జిరిగే సంకేత ష్టలం

కవితా, ఓ కవితా!

ఇందులో కవిత్వదర్శనం వుంది లీలీ తన కవితా లక్ష్మాలను, సామాజికతను (ప్రతీకలతో, సమాసాలతో వివరించాడు ఇందులో సామాజిక స్ఫూర్హ, కవితా విష్ణువ స్ఫూర్హ వుంది. గతంపై నిరసనవుంది కవితాలక్ష్మణాలు చెప్పాడు. కాల్పనికత కూడా అవసరమన్నాడు అభ్యుదయ భావాలూ ఉన్నాయి.

చిరదీక్షాశిక్షాతపస్సమీక్షణ - నిశ్శల సమాధిలోకి వెళ్ళి చూసినవి, భావించినవి చెప్పున్నాడు

అగ్ని సరస్సున వికసించిన వజ్రం - త్రమ వల్ల వెలువదిన అమూల్య సంవద అగ్ని-తీక్ష్ణత, సరస్సు - స్నేహం, వజ్రం-అమూల్యసంవద

ఎగెరేలోహశ్యేనం-శ్యేనం అంటే దేగ లోహం దృఢశ్యానికి, శ్యేనం హోనికి చిప్పేలు.

ఫిరంగిలో జ్యూరం ధ్వనించే మృదంగనాదం- బూర్జవాలు తమ రక్షణకై మారణాయధాలు సృష్టించి వినాశానికి కారకులవటాన్ని సూచించాడని తెలుస్తోంది

కడుపు దహించుకుపోయే - వేశ్యావృత్తిలోని దైన్యాన్ని, వేదననూ విపరిస్తున్నాడు
ఉరితీయబడ్డ శిరస్య చెప్పిన రహస్యం - దుర్మూర్గానికి దోషించి గురి అయిన
రహస్యం రాన్ని ఉరితీశారు(వంపేశారు)

సినీవాలి - అమావాస్యానాటి చంద్రరేఖ (రవ్వంత వివేకంగల అజ్ఞానంగా)

ఘూకం - గుడ్డగూబ

భీకం - కప్ప

రస విశ్వమర కుసుమపరాగం - విశ్వమర అంటే ప్రసరించుట తన కవిత
రసాత్మకంగా ఉండాలనటం

హల్లీసకం - వలయాకారంలో చేసే నృత్యం

కులాయం - గూడు

రోచి - కాంతి కిరణాలు

నివహం - సమూహం

పరిణాహం - వెడల్పు, ఔశాల్యం

వితర్మి - వేదిక

ఆహర్తాలు - సుడులు

ధ్వనం - ధ్వని

ఈ ఖండికలో తీర్మీ నిఘంటు సంస్కరణనీ, వ్యాకరణ సంస్కరణనీ, ఖందో
సంస్కరణనీ అశీంచాడనీ, ఇంద్రియ సాక్షాత్కార చిత్రణ వుందనీ, వాక్యాలయ, నవ్యపదబంధ
రచనతో కవిత్వ దర్శనం చేశాడనీ అంటారు

ప్రతిజ్ఞ

ఈ ఖండిక అభ్యుదయ కవిత్వానికి యానిఫైస్టో వంటిది తెలుగు కవిత్వాన్ని
వాస్తవికతపైపు పయనింపజేశాడు అనడానికి ఈ ఖండిక నిదర్శనం

ఇలాతలం - భూమి

ఘర్ష్యజలం - చెమట

ధర్మజలం - న్యాయంగా శ్రమించటం

వరాల - వరహోలు (నాణం)

వనిలో - అడవిలో

వరిక్లమిస్తూ - అలసిపోతూ

వరిఫ్లమిస్తూ - నిమగ్నమవుతూ

విలాపం - దుఃఖం

ఘరాబు - బంగారం మొదలైన వస్తువులకు నిక్కచ్చిగా బాగా విలువకట్టే వ్యాపారి
జని - జన్మ

నిష్పరష్టా - నిందతో కూడుకొన్నదై (అమంగళమై)

సమర్పనంగా - మంచిపూజగా(నేవించటం)
 స్ఫూర్తివాక్యములు - వేదంలోని మంగళవాక్యము
 సంధానిస్తూ - కూరుస్తూ
 సంరావిస్తూ - మోగిస్తూ
 చవులు - రుచులు
 విరుతించే - ధ్వనించే
 ప్రణవం - ఓంకారం (సృష్టికిమూలం)

భిక్షువర్షీయసి

తీతీ చెప్పిన వ్యధార్త జీవిత యథార్థ దృశ్యానికి ఈ ఖండిక నిలుపుటద్దం జీవన వాస్తవికతను వివరించటం అభ్యర్థయ కవితాలక్షణం "The struggle for bread is the struggle for socialism" అన్న లెనిన్ వాక్యానికిది వ్యాఖ్యానప్రాయం వర్షఃః అంటే సంవత్సరం, వయస్సు వృద్ధాప్యంలో పున్న బిచ్ఛగతై కాబట్టి "భిక్షువర్షీయసి" కుక్క, తొండ, ఎంగిలాకు -పెట్టుబడిదారీ విధానంలో అమానుషత్వాన్ని సూచించే సంకేతాలు ఎక్కువగా త్ర్యాంగతిలో (మూడు మాత్రల గణాలతో) నడిచిన గేయం ఇది భిక్షువ్యత్రికి ధనస్వామ్య వ్యవస్థ కారణమని బోధిస్తుందికవిత.

సంధ్యాపమస్యలు

వెలుతురు వెళ్లూ చీకటి వచ్చే వేళ సంధ్య సాయంసంధ్య రెండు భిన్నమైన పరిస్థితులకు మధ్యగలది సంధికాలం. అదీకాదు-ఇదీకాదు. అంటే సందేహజీవులు. వాళ్ళ సమస్యను స్ఫూర్తించుకుంటారు అస్త్రైన తీవ్ర సమస్యలై ఎవరూ పట్టించుకోరు. దానిని పట్టించుకొనేవాడే అభ్యర్థయ రచయిత

రాక్షీ - మద్రాసులో గల సినిమాపోలు. ఇంగ్లీషుసినిమాలు ఎక్కువగా ఆడేవి.

నార్యాపేరర్ - ప్రపంచ ప్రభ్యాతి చెందిన హాలీవుడ్ నటీమణి. అమెరికన్ సినిమాతార, అప్పటి వారి 'డ్రీమ్గరల్'

బ్రాడ్స్ - మద్రాసులో సినిమాపోలు పేరు. ఆ రోడ్స్ పేరు కూడా బ్రాడ్స్ తెలుగు సినిమాలూ ఆడేవి

కాంచనమాల - ఒకనాటి అందాల తెలుగు తార (పీరోయిన్) అప్పట్లో తెలుగు వారి 'పరుధిని.'

ఉడిపిత్రీకృష్ణ విలాన్ - మద్రాసు మాంట్ రోడ్లో ప్రసిద్ధమైన హోటల్. ప్రభుతోప్యద్యోగులు తరచుగా ఇక్కడికి వచ్చేవారు.

ఒకరాత్రి

తీతీమానసిక స్థితిని వివరించే అత్యార్థయ కవిత ఇది. నిరుద్యోగం, పేదరికం, ఏకాకితనం-పీటిని వ్యక్తికరించాడు.

బహుళపంచమి - శౌర్యమి వెళ్లిన అయిదో రోజు చంద్రుడు క్షీణిస్తూ పుంటాడు

కడపు దహించుకపోయే - వేశ్వావృత్తిలోని దైన్యాన్ని, వేదననూ వివరిస్తున్నాడు
ఉరితీయబడ్డ శిరస్సు చెప్పిన రహస్యం - దుర్మాగ్ధానికి దోషిదీకి గురి అయిన
రహస్యం దాన్ని ఉరితీశారు(చంపేశారు)

సినీవాలి - అమావాస్యనాటి చంద్రరేఖ (రవ్వంత వివేకంగల అజ్ఞానంగా)

ఘుమాకం - గుడ్లగూబ

భీకం - కప్ప

రస విస్మయర తుసుమహాగం - విస్మయర అంటే ప్రసరించుట తన కవిత
రసాత్మకంగా ఉండాలనటం

హాల్మీసుకం - వలయాకారంలో చేసే నృత్యం

కులాయం - గూడు

రోచి - కాంతి కిరణాలు

నివహం - సమూహం

పరిణాహం - వెదల్పు, షైశాల్యం

వితర్ణి - వేదిక

ఆవర్తాలు - సుదులు

ధ్వనం - ధ్వని

ఈ ఖండికలో శ్రీతీ నిఘంటు సంస్కరణనీ, వ్యాకరణ సంస్కరణనీ, ఖందో
సంస్కరణనీ ఆశించాడనీ, ఇంద్రియ సౌక్షామ్యార చ్ఛిత్రణ వుందనీ, వాక్యలయ, సవ్యపదబంధ
రచనతో కవిత్వ దర్శనం చేశాడనీ అంటారు.

ప్రతిజ్ఞ

ఈ ఖండిక అభ్యుదయ కవిత్వానికి యానిఫైస్టో వంటిది తెలుగు కవిత్వాన్ని
వాస్తవికతమైవు పయనింపజేశాడు అనడానికి ఈ ఖండిక నిదర్శనం.

ఇలాతలం - భూమి.

ఘుర్కుజలం - చెముట

ధర్మజలం - న్యాయంగా శ్రమించుటం

మరాల - వరహోలు (నాటం)

వనిలో - ఆడవిలో

పరిక్లమిస్తూ - అలసిపోతూ

పరిష్ఠవిస్తూ - నిమగ్నమవుతూ

విలాపం - దుఃఖం

ఘరాబు - బంగారం మొదలైన వస్తువులకు నిక్కచ్చిగా బాగా విలువకట్టే వ్యాపారి
జని - జన్మ

నిషురమై - నిందతో కూడుకొన్నదై (అమంగళమై)

సమర్పనంగా - మంచిపూజగా(నేవించటం)
 స్ఫోర్సీవాక్యములు - వేదంలోని మంగళవాక్యాలు
 సంధానిస్తూ - కూరుస్తూ
 సంరావిస్తూ - మోగిస్తూ
 చవులు - రుచులు
 విరుతించే - ధ్వనించే
 ప్రణవం - ఓంకారం (సృష్టికిమూలం)

భిక్షువర్దీయసి

శ్రీ శ్రీ చెప్పిన వ్యధార్త జీవిత యథార్థ దృశ్యానికి ఈ ఖండిక నిలువుటద్దం జీవన వాస్తవికతను వివరించటం అభ్యర్థయ కవితాలక్షణం "The struggle for bread is the struggle for socialism" అన్న లెనిన్ వాక్యానికిది వ్యాఖ్యానప్రాయం వద్దింటే సంవత్సరం, వయస్సు వ్యధాఘ్�యంలో పున్న బిచ్చగతే కాబట్టి "భిక్షువర్దీయసి" కుక్క తొండ, ఎంగిలాకు - పెట్టుబడిదారీ విధానంలో అమానుషత్వాన్ని సూచించే సంకేతాలు ఎక్కువగా త్రైపుగతిలో (మూడు మాత్రల గడాలతో) నడిచిన గీయం ఇది భిక్షుకవ్యత్తికి ధనస్వామ్య వ్యవస్థ కారణమని బోధిస్తుందికవిత.

సంధ్యాపమస్యలు

వెలుతురు వెళ్లా చీకటి వచ్చే వేళ సంధ్య సాయంధ్య రెండు భిన్నమైన పరిస్థితులకు మధ్యగలది సంధికాలం. అదీకాదు-ఇదీకాదు. అంటే సందేహజీవులు. వాళ్ళ సమస్యను స్పష్టించుకుంటారు. అనలైన తీవ్ర సమస్యలీ ఎవరూ పట్టించుకోరు. దానిని పట్టించుకొనేవాడే అభ్యర్థయ రచయిత.

రాక్షి - మద్రాసులో గల సినిమాపోలు ఇంగ్లీషుసినిమాలు ఎక్కువగా ఆడేవి.

నార్మాపేరర్ - ప్రపంచ ప్రభ్యతి చెందిన హాలీవుడ్ నటీమణి అమెరికన్ సినిమాతార, అప్పటి వారి 'ట్రైమ్గరల్'

బ్రాడ్స్ - మద్రాసులో సినిమాపోలు పేరు. ఆ రోడ్స్ పేరు కూడా బ్రాడ్స్ తెలుగు సినిమాలూ ఆడేవి

కాంచనమాల - ఒకనాటి అందాల తెలుగు తార (ప్రోఫీయన్) అప్పట్లో తెలుగు వారి 'వరూధిని'

ఉడివిల్రీక్షష విలాన్ - మద్రాసు మౌంట్ రోడ్లో ప్రసిద్ధమైన హాటల్. ప్రభుతోవోగ్యులు తరచుగా ఇక్కడికి వచ్చేవారు.

ఒకరాత్రి

శ్రీ శ్రీ మానసిక స్థితిని వివరించే అత్యార్థయ కవిత ఇది. నిరుద్యోగం, వేదరికం, ఏకాకితనం-వీటిని వ్యక్తికరించాడు

బహుళపంచమి - పోర్చుమి వెళ్ళిన అయిదో రోజు చంద్రుడు క్షీణిస్తూ వుంటాడు

జ్యోత్స్న - వెన్నెల

ఆకాశప్రేదారిలో కాళ్ళు తెగిన ఒంటరి ఒంటెలాగుంది జాబిల్లి - కొత్త అలంకారం విమూత్త పద చిత్రం హృదయం శూన్యం వికలత్వం ఏకాకితనం చైతన్యరహితం కరి కళేబరం-ఎనుగుశవం

నీడలు

అధివాస్తవిక వద్దతి (సద్రియలిజమ్)లో కార్బికుల జీవన క్షోభని చిత్రించిన కవిత ఇది 'నీడ' కార్బికుడికి ప్రతీక వ్యక్తిత్వంలేకపోవటం, వరాత్రయత్వం నీడ లక్ష్మణ కార్బికులు నీడవంటివారు

వగ - సంతాపం

ప్రీడలు - సిగ్గులు

శైశవగీతి

శిశువుపై జాఘువా పద్యాలలో రాశాడు. శ్రీలీ వచన కవిత్వంలా భాసించే గేయ రీతిలో రాశాడు తన బాల్యాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ శిశువుపై వాత్సల్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ వారి చెన్నత్తుాన్ని తెలిపాడు

కచ్ఛారం - కేశ్చారం

విథా - వెలుగు

మంత్రకవాటం - రహస్యమైన ద్వారం

కొముది - వెన్నెలు

హిమానీ - మంచు

ఇనచింబం - సూర్యచింబం

కమాచి - కమాన్ అనే హిందూస్తానీ ఛాయలున్న రాగం. అనురాగ చిహ్నం

వైతరణీ నది - నరకంలోని నిప్పుల ఏరు.

గంటలు

అమెరికన్ కవి, విమర్శకుడు, కథకుడు అయిన ఎఫ్ఱార్ ఎలాన్ పో (E A Poe) రాసిన "The Bell"కి అనుహాదం కాదు అని శ్రీలీ అన్నాడు. కానీ కొందరు అనుసరణ అంటారు కవితావేశానికి గంటలు ప్రతీక.

అగడ్డ - కోటచుట్టూ రక్షణకై తవ్వబడిన జలాధారం (రక్షణకోసం)

సిపంగి - ఒక మృగం

కురంగి - లేడి

సృగాలం - నక్క

బిడాలం - ఫిలి

దేశ చరిత్రలు

‘మార్కిజం’ స్వాలమైన స్వార్థితో చరిత్రను వ్యాఖ్యానించిన కవిత ఇది భౌతికవాద దృవ్యధంతో చరిత్రను పరిశీలించాడు లీట్రీ “Applied History” అంటే ఏమిటో తెలియ జెప్పుంది కవిత సామాన్యాని పొత్రను విస్మరించే చరిత్రను చరిత్రే కాదన్నాడు ఇందులో వద్దసంఘర్షణ వుంది

ఆహారణ - అపహరించు

ఉద్యోగం - ప్రయత్నం

సిక్కం - కూడుకొన్నది

సమవాకారం - నాటకభేదం

చెంఫ్యూజ్ భాన్ - మంగోల్ జాతీయుడు హంతకుడు

తామర్కైన్ - తైమూరుగా ప్రసిద్ధుడు అధికార దాహంతో శత్రువుల కపాలాలను దండలుగా, తోరణాలుగా చేశాడు.

నాదిర్సు - ఇరాన్ దేశప్పుడు పర్సియా రాజును చంపి సింహాసనం ఎక్కాడు. భారత దేశాన్ని ముట్టడించాడు

గజనీ - 17సార్లు మన దేశంపై దండెత్తాడు. రాజ్యవిస్తరణ కాంక్షాపరుడు దోషించాడు

ఫూర్ - ముస్లిం సామూజాన్ని సుస్థిరం చెయ్యడానికి మన దేశంపై దండయాత్రలు చేశాడు

సికిందర్ - అలెగ్జాండర్ గ్రీకుల దండయాత్రకి నాయకత్వం వహించాడు. పురుషోత్తముడు ఇతిహాసి ఎదిరించాడు అరిస్టోలీట్ శిమ్ముదు

పైకింగులు - స్వాండినేవియున్ జాతి దోషించి మూకలు.

శైత హాణులు - మధ్య ఆసియాకు చెందినవారు. రివర్శాబ్లీలో గుంపులుగా తిరిగిన యుద్ధాన్నాదులు

శిథియస్లు - క్రీ పూ ఆశ్విక బలంతో యుద్ధాలు, హింసలు చేసిన కొండజాతి పొరాడీకులు - పర్సియా రాజ్య స్వాపకులు దేశాలమీద పడి దోషకునేవారు.

పిండారులు - ఆఫ్న్ జాతీయులు. రాజవుత్ర రాజ్యాలనూ నిజాం రాజ్యాన్నీ దోచుకొన్నారు దోషించి దోంగలు

ధగ్గులు - 13వ శతాబ్దీలో ఇండియాలో దోషించి, హత్యలు సాగించిన మతోన్నాద జాతి. 20లక్షల మందిని గొంతు నులిమి హత్యచేశారట!

హోట్స్ టాట్ - దక్కిణాప్రికా సంచారజాతి

జూలూ - దక్కిణాప్రికాలో పశువుల్ని కాస్తూ బతికేజాతి.

నైలునది నాగరికత - ఈజిప్టులో గల నైలునది అతిపెద్దది. ప్రపంచ నాగరికతలో ప్రాచీనమైనది ఈనది తీరంలో ఆవిర్భవించింది.

తాజీమహాల్ - పొజిషన్ తన భార్య ముంతాజ్ బేగం మరణించినప్పుడు ఆమె జ్ఞాపకార్దం కట్టించాడు ఆగ్రాలో యమునా నది ఒడ్డున వుంది ప్రపంచ వింతలలో ఏడవది. 11సంవత్సరాలలో 9కోట్ల 17లక్షల రూపాయలతో వేలాది కార్బూకులతో తాజీమహాల్ నిర్మించబడింది.

తక్కశిల - ప్రాచీన కాలంలో ప్రసిద్ధమైన భారతీయ విశ్వవిద్యాలయం

పాటలీపుత్రం - ప్రాచీనకాలంలో వేరున్న సగరం నేటి పాట్లు పూర్వప్పు, మొహంజీదారో - సింధునది తీరాన గల అతి ప్రాచీన నాగరికత ప్రస్తుతం పాకిస్తాన్లో వుంది

క్రోమాన్యాన్ - ప్రాస్టీలో ఒక గుహ ఇందులో అతి ప్రాచీన మానవని అవకేషణలు దొరికాయి

మానవడా!

ఇందులోని మానవుడు విశ్వమానవుడు (*universal man*) మానవుడి పుట్టుకను గురించి, మానవ స్వభావాలు గురించి, మానవుడిలో గల వివిధ భేదాలు గురించి తీలీ లోచూపుతో లోక పరిశీలనతో వివరించిన కవిత ఇది

కల్యాంతం - ప్రతయం

పరమాణువు - Atom పదార్థం లేని కనిష్ఠాంశం సైన్స్ ప్రకారం పరమాణువు నుంచే మానవుడు జన్మించాడు.

విష్వాలుడు - భయం చేత స్వాధీనం తప్పినవాడు

ధని - ధనం గలవాడు

పిపాస - దాహం

ధూమశక్టిం - రైలు

ధుని - నది

పరీవృతుడు - చుట్టబడినవాడు

మాలీ - మాలాకారుడు, తోటమాలి.

గర్జించు రఘ్యా

రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో రఘ్య జర్జునీషై యుద్ధం చేసి ఫాసిజాన్ని నిరసించింది జర్జునీది దొర్చన్నారు. హిట్టర్ స్వాతంత్ర్య శత్రువుగా అభివర్ణించాడు. రఘ్యవల్ల సామ్యవాద స్వద్ధం ఏర్పడుతుందని తీలీ అప్పటి ఆశ.

పుష్టిన్ - అలెగ్జాండర్ పుష్టిన్ మహాకవి, కథకుడు

గొగోల్ - రఘ్యన్ రచయిత, కథకుడు, నవలా రచయిత

షైకోవ్ - మైద్యుడైన గొప్ప కథకుడు.

టాల్స్టామ్ - కథకుడు, నవలా రచయిత. తీలీషై ప్రభావం చూపాడు ఇతని 'అన్నాకేరీనా' నవల చాలా ప్రసిద్ధమైంది

డస్టోయ్ వస్త్రీ - రఘ్వేన్ నవలా రచయిత “క్రైమ్ అండ్ పనివ్షమెంట్” నవలా రచయిత

గోర్క్షి - మాక్సిమ్ గోర్క్షి రఘ్వేన్ రచయిత, కథకుడు ఇతని ‘అమ్మ’ నవల ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందింది

కుప్రిన్ - గోప్ రఘ్వేన్ నవలా రచయిత ఇతని “యమాదిపిట్” ప్రసిద్ధ నవల

మార్క్స్ - కారల్మార్క్స్, కమ్యూనిస్ట్ తత్త్వవేత్త. ‘దాన్కాపిటల్’ గ్రంథకర్త.

కొత్త ఆర్థిక సిద్ధాంతాన్ని అందించాడు

ఎంగెల్స్ - మార్క్స్ సహచరుడు కమ్యూనిస్ట్ తత్త్వవేత్త

లెనిన్ - రఘ్వేన్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ నాయకుడు. రఘ్వేలో సామ్యవాద స్థాపనకి పూనుకున్నాడు సిద్ధాంత ప్రపంచ ఎన్నో గ్రంధాలు రాశాడు విష్ణువాయకుడు.

స్టోల్స్ - లెనిన్ తర్వాత రఘ్వే కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ నాయకుడు కమ్యూనిస్టులకు ఆరాధ్యుడు వ్యక్తి ఆరాధనను నిరసించే కొందరు నియంత అంటారు.

జగన్నాధుని రథచక్రాలు

జగన్నాధుని రథం సామ్యవాదరథం. పూర్ణ క్రైతంలో జగన్నాధస్వామి ఉన్నాడు. అక్కడ జగన్నాధుని రథోత్సవం బ్రహ్మండంగా సాగుతుంది ఈ ఖండికలో సామ్యవాద ప్రపంచంపై ఆశవుంది సామాన్యుల దుస్థితిని, సామ్రాజ్యవాదుల దౌర్జన్యాన్ని వెల్లడించాడు.

కథావశిష్టులు - ముగింపులేని కథ గలవారు

వ్యధానివిష్టులు - వ్యధలలో ఉంచబడేవారు

పరిచ్యుతులు - వదిలివేయబడేవారు

జితాసువులు - జయించిన ప్రాణం గలవారు

చ్యుతాశయులు - వదిలిన ఆశ గలవారు

హృతాశ్రయులు - దొంగిలింపబడ్డ ఆశ్రయం కలవారు

హీమాచలం - ధనస్వామికి సంకేతం

వింధ్యాచలం - గర్వతీశయానికి సూచన

ధూర్జ్ఞటి - శైవుడు

టార్మిడో - ఓడని ధ్వంసం చేసే యుద్ధ సాక

టోర్మాడో - మహో వాయుగుండం వంటి ఉత్సాహం

సవనం - యజ్ఞం

ఆంకితం

లీలీ తన అభ్యదయ కావ్యం “మహోప్రస్థానాన్ని కొంపెల్ల జనార్థనరావుకి అంకితమిచ్చాడు. లీలీకి జనార్థనరావు ఆప్తమిత్రుడు. జనార్థనరావు బాగా చదువుకొన్నాడు కవి, విమర్శకుడు ‘ఉదయిని’ పత్రికని నడిపి బాధలు పడ్డాడు

క్షయవ్యాధి వల్ల ఆకస్మిక మరణం చెందాడు అప్పుడు శీర్షీ బాధతో రాసినదే “కొంపెల్ల జనార్థనరావు కోసం” అనే కవిత ఇది ఎలిజీ అంటే స్వృతి కవిత

మార్కీజమ్

అభ్యదయ కవిత్యానికి ప్రాణం ‘మార్కీజమ్’ “బాహ్యప్రకృతిలో జరుగు మార్పులే సామాజిక పరివర్తనకు మూలహాతువులు భౌతికశక్తుల ప్రభావం మన ఆలోచనలపై ప్రసరిస్తుంది ప్రపంచం పదార్థ నిర్మితం ఆత్మయన్నది లేదు స్వభావతః పదార్థం గతిశీలమైనది దానిని నడిపించేవి ప్రకృతి శక్తులే కాని దైవిక శక్తులు కావు” అని మార్కీజం స్వరూపాన్ని ఆచార్య సి.నారాయణ రెడ్డి వివరించారు మార్కీజంలో గతితార్థిక భౌతికవాదం (Dialectical Materialism) ముఖ్యం దీనికి మూడు సూత్రాలున్నాయి

1. పరస్పర విరుద్ధ శక్తుల మధ్య సంఘర్షణ అంటే వర్ణకలహ సిద్ధాంతం (Class Struggle Theory)
2. విరోధ వైరుధ్యం (negation of negation)
3. పరిమాణం గుణంగా మారే పద్ధతి.

Akella Raghavendra's
Online-ias.com